

Lisa 1. Ainevaldkond „Keel ja kirjandus“

1. Üldosa.

1.1. Valdkonnapädevus.

Keele ja kirjanduse valdkonna õppeainete õpetamise eesmärk põhikoolis on kujundada õpilastes eakohane keele- ja kirjanduspädevus, mis tähendab suutlikkust tajuda keelt ja kirjandust kui rahvusliku, riikliku ja iseenda identiteedi alust, mõista erinevaid kirjandustekste ning nende tähtsust Eesti ja maailma kultuuriloos. Keele- ja kirjanduspädevus hõlmab teadmisi ja oskusi, kujundamaks keele- ja kultuuriteadlikku inimest, kes käitub nii suuliselt kui ka kirjalikus suhtluses verbaalsele ja sotsiaalsele kontekstile vastavalt. Keele- ja kirjandusõpetusega taotletakse, et põhikooli lõpuks omandab õpilane järgmised valdkonnapädevused:

- 1) austab keelt kui kultuuri kandjat ja vahendajat, hindab seda kui avaliku suhtluse vahendit, väärtustab eesti rahvuskirjandust ja rahvapärimust ning keelelist ja kultuurilist mitmekesisust;
- 2) saavutab keeleteadlikkuse, arvestab kultuuris välja kujunenud keelekasutus- ja suhtlustavasid, teadvustab keeleoskust õpioskuste alusena ning identiteedi osana;
- 3) loeb, esitab ning kirjutab eri tüüpi ja liiki tekste, analüüsib tekstide keelekasutust, ülesehitust ja vormistust, väljendab end selgelt ja asjakohaselt nii suuliselt kui ka kirjalikult;
- 4) leiab, hindab kriitiliselt ning kasutab eri allikates ja keskkondades pakutavat teavet, austab intellektuaalomandit;
- 5) mõistab ilukirjandusteose kunstilisi väärtusi, analüüsib ja tõlgendab eri tüüpi ning eri žanris tekstide ülesehitust, väljendust ja sisu; 6) omandab lugemisharjumuse, väärtustab lugemist, kujundab loetu põhjal oma esteetilisi hoiakuid ja eetilisi tõekspidamisi, rikastab mõtte- ja tundemaailma, täiendab enda keele- ja kultuuriteadmisi.

1.2. Ainetundide jaotus.

Ainevaldkonna kohustuslikud õppeained on eesti keel. Eesti keelt õpitakse 1.–9. klassis, kirjandust 5.–9. klassis. Ainevaldkonna õppeainete nädalatundide maht on kooliastmete kaupa järgmine:

Õppeaine	I kooliaste	II kooliaste	III kooliaste
Eesti keel	19	11	6
Kirjandus		4	6

Tundide jaotus klassiti:

	1. kl	2. kl	3.kl	4. kl	5. kl	6. kl	7. kl	8. kl	9. kl
Eesti keel	5	8	6	6*	3	3	2	2	2
Kirjandus					2	2	2	2	2

*5 kohustuslikku ja 1 lisatund

Ainevaldkonna õppeainete nädalatundide jaotus kooliastmete sees ja õppesisu klasside kaupa määratakse kindlaks kooli õppekavas arvestusega, et eesti keele ja kirjanduse õpitulemused ning kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud oleksid saavutatavad. Eesti keele ainekava on koostatud arvestusega, et II kooliastmes on õpitulemused saavutatavad 9–11 ja III kooliastmes 6 nädalatunniga. Kirjanduse ainekava puhul aga II kooliastmes 4–6 ja III kooliastmes 3–6 nädalatunniga.

1.3. Lõiming, üldpädevuste saavutamine ja õppekava läbivate teemade käsitlemine ainevaldkonnas.

Keele ja kirjanduse valdkonna ained lõimuvad valdkonnaüleselt kõikide õppeainetega ja toetavad pädevuste saavutamist teistes ainevaldkondades. Keeleoskus loob eeldused kõigi õppeainete edukaks omandamiseks ja toimetulekuks nii isiklikus kui ka avalikus elus. Kõikide valdkondade õppeained arendavad omakorda keelekasutuse põhipädevusi: sõnavara tundmist ja rakendamist, tekstimõistmist ja -loomet, pädevust suuliselt ja kirjalikult suhelda. 3. Valdkonnaülene lõiming tähendab, et kõikides õppeainetes tuleb ainekirjaoskuse saavutamiseks tegeleda tekstitoimingutega, st eri liiki tekstidega, ning tähelepanu juhtida ortograafia- ja grammatikareeglite normipärasele rakendamisele. Õpilaste funktsionaalne ja kriitiline kirjaoskus kujuneb välja mitte üksnes eesti keele, vaid kõigi õppeainete õppimise tulemusel, mis eeldab pidevat koostööd aineõpetajate vahel. Keele- ja kirjandusõpetuse eriosa on tõsta õpilaste keeleteadlikkust, st anda teadmisi keele kohta, mis tagab tõhusa suhtluspädevuse, arusaamise keele varieerumisest žanriti ning grammatikast kui tähendusloome vahendist. Keele ja kirjanduse valdkonna õppeainete kaudu kujundatakse ja arendatakse õpilastes kõiki riiklikus õppekavas kirjeldatud üldpädevusi ja läbivaid teemasid. Seejuures on väga oluline aineõpetajate süsteemne ja järjepidev koostöö kogu õpilase õppeaja vältel, kuid oluline roll on ka teistel tugivõrgustikel, sh kodusel toetusel ja lapsevanema vastutusel. Üldpädevusteni jõutakse eri allikatest teavet hankides ja seda kriitiliselt hinnates, eri liiki tekste lugedes, nende üle arutledes ja väideldes, erilaadseid tekste funktsionaalselt koostades ja kirjutades. Üldpädevuste kujundamisel kasutatakse erinevaid koostöövorme, õppemeetodeid ja -keskkondi, sh digivahendeid ja -võtteid, veebi- ja e-õppekeskkondi, analüüsitakse ja lahendatakse elulisi probleemolukordi ja väärtuskonflikte,

arvestatakse õpilaste isikupära ja andelaadi. Üldpädevuste saavutamist toetab valdkonnaüleselt õppeainete eesmärgipärane lõimimine teistesse valdkondadesse kuuluvate õppeainetega ning läbivate teemade õpilase jaoks tähenduslik käsitlemine. Läbivad teemad toetavad õpilase suutlikkust oma teadmisi ja oskusi erinevates olukordades rakendada, väärtusnorme, -hoiakuid ja -hinnanguid kujundada ning võimaldavad luua ettekujutuse ühiskonna kui terviku arengust. Läbivad teemad kui ühiskonnas tähtsustatud aineteülesed valdkonnad on üld- ja valdkonnapädevuste, õppeainete ja ainevaldkondade vahelise lõimingu vahendiks, neid on oluline arvestada emakeele ja kirjanduse õppesisu ja õpitulemuste kavandamisel, kooli õppekava koostamisel ja koolikeskkonna kujundamisel. Läbivate teemade käsitlemist toetavad projekt- ja probleemõpe, uurimis- ja loovtegevused, lugemis-, kirjutamis- ja suhtlusülesanded ning mitmekülgne info- ja digikirjaoskus. Valdkonnasisese ja -ülese lõimingu võimalusi, kõigi üldpädevuste kujundamist ja läbivate teemade käsitlemist kirjeldatakse kooli õppekava üldosas, nende rakendamist täpsustatakse valdkonnakavas.

1.4. Ainevaldkondlik hindamine.

Keele ja kirjanduse valdkonna õppeainete hindamise eesmärk on saada ülevaade õpitulemuste saavutatusest ja õpilase individuaalsest arengust ning kasutada seda teavet õppe tulemuslikumaks kavandamiseks ja ennastjuhtiva õppija kujundamiseks. Hinnatakse õpitulemuste saavutatust, mis on kooskõlas õppesisu ja -tegevustega ning vastavuses ainealasete teadmiste, oskuste ja hoiakutega. Hoiakute hindamisel (nt mõistab, kujundab, tähtsustab, väärtustab) antakse õpilasele suunavaid ja toetavaid sõnalisi hinnanguid. Hinnatakse nii õppeprotsessi vältel kui ka õppeteema lõpus. Selleks rakendatakse nii diagnostilist, kujundavat kui ka kokkuvõtvat hindamist, mida väljendatakse nii sõnaliste hinnangute kui ka numbriliste hinnetena. Diagnostilise hindamise käigus selgitatakse välja õpilaste eelteadmiste ja oskuste tase, ainealased väärarusaamad ja spetsiifilised õpiraskused, et kavandada järgnevat õppimist ja õpetamist. Õppeprotsessi käigus rakendatakse kujundavat hindamist, kus õpilane saab suulist ja kirjalikku tagasisidet oma õpitulemuste saavutamise taseme ning tugevate külgede ja arenguvõimaluste kohta. Kokkuvõttev hindamine toimub üldjuhul õppeperioodi või mahuka õppeteema lõpul, et kontrollida nii õppetöös püstitatud eesmärkide saavutamist kui ka riikliku õppekavaga sätestatud õpitulemuste saavutatust. Kokkuvõttev hinne võib kujuneda õppeperioodi jooksul toimunud hindamise tulemusena, seejuures arvestatakse, et hinnetel võib sõltuvalt töö mahust olla erinev kaal. Alates esimesest kooliastmest kaasatakse õpilane hindamisprotsessi nii oma töö hindamisel kui ka kaasõpilaste tagasisidestamisel. Õpilasele on õppeprotsessi alguses teada, mida ja millal hinnatakse, milliseid hindamisvahendeid kasutatakse ning millised on hindamise kriteeriumid. Õpilast suunatakse õppeprotsessi käigus oma õppimist ja püstitatud eesmärkide saavutamist analüüsima ja reflekteerima. Eesti keele õppimisel I kooliastmes hinnatakse õpilase 1) suulist keelekasutust, s.o kõnelemist ja kuulamist, 2) lugemist, s.o

lugemistehnikat, kirjandus- ja muude tekstide tutvustamist, analüüsi ja mõistmist, 3) kirjutamist, s.o kirjatehnikat, õigekirja ja tekstiloomet. Eesti keele õppimisel II ja III kooliastmes hinnatakse õpilase 1) suulist ja kirjalikku suhtlust, 2) tekstide vastuvõttu, s.o analüüsi ja mõistmist, 3) tekstiloomet, s.o eri tüüpi ja liiki tekstide kirjutamist, 4) keeleteadmisi, s.o õigekeelsuse ja keelehoolde põhimõtete rakendamist ning keelevalikute teadvustamist. Keeleõpetuses on suurem osakaal erinevate kirjalike tekstide hindamisel, sest kirjalik keel on peamine keeleoskuse näitaja. Õigekeelsust ja keeleteadlikke valikuid hinnatakse üldjuhul tekstiloomet osana tekstiliigi eripära ja kirjutamise eesmärgi kontekstis. Eesti keeles hinnatakse peamiselt eri tüüpi ja liiki kirjalikke tekste. I kooliastmes hinnatakse jutustavaid tekste, näiteks suulisi ja kirjalikke ümberjutustusi, kirjalikku jutustust pildi, pildiseeria või muu alusteksti põhjal, jutustusi enda elust. II kooliastmes hinnatakse jutustavaid, kirjeldavaid ja põhjendavaid tekste, sealhulgas kirjalikku jutustust alusteksti põhjal, jutustavat kirjandit, arvustust. Teabetekstidest hinnatakse kirjeldust, iseloomustust, kokkuvõtteid, kultuuriainelisi lühiaurimusi, nende põhjal loodud esitlusi ja ettekandeid ning ekirja kirjutamist. III kooliastmes hinnatakse ka arutlevat kirjandit, selle ülesehitust, teksti 5 vastavust teemale, asjakohaseid näiteid, võrdlemise, seoste loomise ja järelduste tegemise oskust ning isikliku suhtumise väljendamist põhjendatud argumentide toel. III kooliastmes hinnatakse teabetekstidest kindlal eesmärgil kirjutatud ülevaateid ja kultuuriainelisi lühiaurimusi, nende põhjal loodud esitlusi ja ettekandeid ning avaliku suhtluse žanre, nagu näiteks avaldus. Peale selle hinnatakse oskust kirjutada levinumaid meediažanre. Tekstide hindamisel seatakse hindamiskriteeriumid, mis arvestavad tekstiliigile omaseid tunnuseid ja õpilase keelelist arengut. Hindamiskriteeriumid puudutavad tekstide sisu ja ülesehitust, konteksti sobivat lausestust ja sõnastust, õigekirja ja vormistust. Kirjanduse õpitulemusi hinnatakse eesti keele õpitulemustest eraldi alates 5. klassist. II ja III kooliastmes hinnatakse kirjanduse õppimisel 1) tervikteoste ja tekstikatkendite lugemist ja tutvustamist, 2) tekstide jutustamist ja esitamist, 3) kirjandustekstide analüüsi, tõlgendamist ja mõistmist, 4) omaloomingulisi töid, 5) kirjandusteadmisi (nt kirjandusmõistete ja kirjandusloolise konteksti tundmist). Eesti keele ja kirjanduse õpitulemuste kontrolli ja hindamise vormid peavad olema mitmekesised. Need peavad hõlmama suulisi ja kirjalikke tegevusi, ühe- ja mitmeotstarbelisi sooritusi, nagu individuaalsed, paaris- ja rühmatööd, rakenduslikud testid ja harjutused, ainealased kontrolltööd, analüüsi- ja tõlgendusülesanded, lugemispäeviku pidamine ja õpimapi koostamine. Hindamiseks sobivad veel mitmesugused oskusi edendavad sooritusülesanded, nagu luule-, proosa- ja draamateksti esitamine, arutleva kirjandi kirjutamine, uurimis- või praktilise töö tegemine, projekti koostamine ja elluviimine, ettekande loomine ja esitlemine, avalik esinemine. Lugemiskontrollile, mis piirdub sisu meenutavate faktiküsimustega, tuleb eelistada arutlusele suunavaid analüüsi- ja tõlgendusküsimusi, mõttevahetust teksti väärtuste ja sõnumi üle. Kirjanduse hindamisel pole alati (nt loovtöodes ja tekstitõlgendustes) võimalik täpselt määratleda teadmiste ja oskuste standardit, mistõttu on hindamise skaala võrdlemisi

paindlik. Hinnates omaloomingulisi töid, võib tunnustada idee ja teostuse originaalsust, iseseisvust, üldistavust või muud vaatenurka. Arutluste (nt arutlevate kirjandite) puhul hinnatakse arvamuste ja seisukohtade veenvust, argumenteeritust, seostatust. Õpilase seisukohtadele ühiskonnas ja maailmas toimuva kohta antakse sõnalist kirjeldavat tagasisidet. Kõikides kirjalikes töodes tähistab aineõpetaja keelevead, kuid hindamisel arvestab soorituse väärtusi vastavalt ülesande eesmärgile ja kokkulepitud hindamiskriteeriumidele. Keele ja kirjanduse valdkonna ainete hindamisel lähtutakse vastavatest põhikooli riikliku õppekava üldosa sätetest, hindamise nõuded ja korraldus, sh mittenumbrilise hindamise kasutamine ja mujal õpitu arvestamine täpsustatakse kooli õppekavas.

1.5. Õppekorraldus.

Valdkondlikku õppetegevust kavandades ja korraldades: 1) lähtutakse õppekava alusväärtustest, üld- ja valdkonnapädevustest, kooliastme lõpuks taotletavatest teadmistest, oskustest ja hoiakutest ning õpitulemustest ja kooli õppekavas sätestatud õppesisust, kooliastmete õppe ja kasvatus eesmärkidest ning lõimingu teiste õppeainete ja läbivate teemadega; 2) arvestatakse didaktika nüüdisaegsete käsitluste ja ainevaldkonnas toimunud arenguga, võetakse arvesse kohalikku eripära ning muutusi ühiskonnas; 3) toetatakse lõimingu valdkonna sees, õppeainete vahel ja õppekava läbivate teemadega, arendatakse õpilaste teadmisi, oskusi ja hoiakuid; 4) rakendatakse mitmekesiseid ja kombineeritud õppemeetodeid ning aktiivsust, loovust, koostööd ja tagasisidet soodustavaid õppetegevusi, kujundatakse õpiharjumusi ja -oskusi; 5) arvestatakse õpilaste eelteadmisi, huvisid, individuaalseid eripärasid ja -võimeid, kasutatakse diferentseeritud sisu ja sobivat pingutust nõudvaid ülesandeid, mille sisu ja raskusaste toetavad individualiseeritud ja õpilasele tähenduslikku käsitlust, reageeritakse õpiraskustele ning pakutakse õpiabi; 6) taotletakse mõõdukat ja ühtlaselt jaotuvat õpikoormust, mis soodustab motivatsiooni ning jätab aega puhkuseks ja huvitegevuseks; 7) tegeldakse probleemikeskselt ja kogemuspõhiselt eluliste nähtuste ja olukordadega, seostatakse oskusi igapäevaelu ja jätkuõpingutega; 8) loetakse ja käsitletakse eri tüüpi ja liiki tekste ees- ja järelkohtade, valikulisuse ja huvidele vastavuse põhimõttel ning ühise identiteedi kujundamise eesmärgil; 9) kujundatakse õpilase keeleteadlikkust, suhtlus- ja väljendusoskust, keeleressursside ja -allikate teadliku kasutamise oskust; 10) kasutatakse digitehnoloogiat, -keskkondi ja -materjale, arendatakse info-, meedia- ja digikirjaoskust; 11) arendatakse eri liigis ning žanris ilukirjandustekstide avatud ja loovat analüüsi-, tõlgendamise- ja mõistmisoskust, ilukirjandusliku poeetika tundmist; 12) tegeldakse tekstilooma ja -esitlusega ning omaloomingulise kirjutamisega, kasutatakse selleks ka digivahendeid ja veebikeskkondi.

1.6. Õppekeskkond.

Kool koostöös aineõpetajatega korraldab keele ja kirjanduse valdkonna õppeainete õpet:

- 1) viisil, kus luuakse üksteist austav, vastastikku hooliv ja toetav, turvaline, kiusamis- ja vägivaldavaba õppekeskkond, mis rajaneb usalduslikel suhetel, sõbralikkusel ja heatahtlikkusel ning kus märgatakse ja tunnustatakse õpilase pingutusi ja õpiedu;
- 2) ruumis, kus saab kasutada digitehnoloogiat, -keskkondi ja -materjale, et arendada info-, meedia- ja digikirjaoskust;
- 3) ruumis, kus on võimalik liikumist eeldavateks tegevusteks inventari ümber paigutada (nt rühmatööd, õppemängud, draamaõppe ülesanded);
- 4) väljaspool kooliruumi, et rakendada õppimist toetavaid ja mitmekesistavaid õppevorme (nt projekt-, õues- ja reisiõpe) ja -tegevusi (nt õppekäik teatrisse, muuseumisse, raamatukokku, kohtumised kirjanike ja tõlkijatega, osavõtt olümpiaadidest ja konkurssidest, valdkondlikud teemapäevad ja -nädalad). Pädevuste peamiste komponentide – teadmiste, oskuste ja hoiakute – kujundamisel on kandev roll õpetajal, kes loob sobiva õppekeskkonna ja toetab väärtuskasvatust, ning koolil, kus normide, väärtuste, rituaalide, sümbolite ja lugude kaudu edendatakse omanäolist koolikultuuri.

2. Ainekavad.

2.1.Õppeaine kirjeldus

2.1.1. Eesti keel.

Eesti keele oskus on nii aineõpetuse eesmärk kui ka õppekavas sätestatu omandamise alus. Eesti keele oskus kõnes ja kirjas pole üksnes inimese identiteedi, tema mõtlemis- ja tundevoime kujunemise alus, vaid ka jätkusuutliku ja ennastjuhtiva õppimise eeldus kogu edasiseks eluks. Kui õpilane mõistab eesti keele tähtsust sotsiaalse suhtluse vahendina ja rahvusliku kultuuri kandjana, kujuneb ta täisväärtuslikuks ühiskonnaliikmeks, kes suudab ennast erinevates suhtlusolukordades selgelt ja ladusalt väljendada, mõistab erinevaid tekste, on võimeline argumenteerima ja mõtestatud teksti looma.

Põhikoolis pannakse alus õpilaste sotsiaalsele kirjaoskusele, st oskusele kasutada keelt teadlikult ja kriitiliselt isiklikus ja avalikus elus, õppe- ja tööolukorras. Õpilastes kujundatakse teadmisi ja oskusi, mis hõlmavad keelt, selle variante, eri tüüpi ja liiki tekste ning mis lubavad toime tulla suulise ja kirjaliku suhtlusega, tekstide vastuvõtu ja loomisega. Keeleõpetuse kõrgeim siht on aidata õpilasel kujuneda iseseisvaks teksti vastuvõtjaks ja loojaks, kes on omandanud tänapäeva eesti kirjakeele.

1.–4. klassis on eesti keel kirjandusega lõimitud õppeaine, milles taotletakse nii keele- kui ka kirjandusõpetuse eesmärgi. I kooliastmes loeb õpilane vähemalt kümme, 4. klassis vähemalt neli tervikteost eesti või maailma lastekirjandusest. Alates 5. klassist on eesti keel ja kirjandus eraldi, kuid

tugevasti lõimitud õppeained, mille kaudu arendatakse sihipärase lugemise, suulise keelekasutuse ja kirjutamisoskust.

I kooliastmes keskendutakse õpilaste teadmiste ja oskuste kujundamisel nii suulisele kui ka kirjalikule keelele. Kuulamine, kuuldust arusaamine ja kõnelemine on tihedalt seotud lugemisja kirjutamisoskuse arendamisega. Esmase kirjutamisoskuse kujundamisest sõltub edasise kirjaliku eneseväljendusoskuse tõhusus. Suuline keelekasutus hõlmab siin eneseväljendust tavaolukorras ning eakohase suulise teksti mõistmist ja edastamist. Lugemise õpetamisel arendatakse lugemistehnilist vilumust ja kujundatakse oskust loetud tekstiga jõukohaste juhiste järgi eesmärgistatult töötada. Kirjutamise õpetamisel viimistletakse kirjatehnikat, kujundatakse õigekirjaoskust õpitud keelendite piires ning arendatakse suutlikkust väljendada end loovalt ja eesmärgipäraselt. Loetav käekiri on alus kirjalikule eneseväljendusele viisil, kus ka teised kirja pandust aru saaksid. Esimeses kooliastmes on oluline saavutada sihipärane kirjutamisoskus, samuti oskus oma mõtteid kirjalikult väljendada. Ilukirjanduse terviktekste valib õpilane õpetaja soovitusel lugemiseks nii eesti kui ka välisautoritelt, arendades oskust loetud teost tutvustada, selle põhjal jutustada ja küsimuste toel arutleda. Tähtis on kujundada lugemisharjumus, soodustada positiivset lugemiskogemust ja pakkuda lugemisrõõmu.

II ja III kooliastmes kujundatakse õpilaste teadmisi ja oskusi neljas õppevaldkonnas: suuline ja kirjalik suhtlus, teksti vastuvõtt, tekstiloomine ning keeleteadlikkus. Siingi on eesti keele õpetamise keskmes (tervik)tekstid ja katkendid või tekstikorpused ning nendega seotud tekstitoimingud. Keelepädevuse tagab võimalikult eripalgeline, kuid autentne ja adekvaatne tekstivalik, mis võimaldab omandada keeleteadmisi ja kujundada hoiakuid. Suhtlemisõpetusega kujundatakse oskust kasutada multimodaalses suhtluses eri kanaleid ja keskkondi (sh netikeskkonda), oskust arvestada suhtlemisel eesmärki, partnerit ja olukorda, oskust vahendada teavet, väljendada oma arvamusi ja hinnanguid. Tähelepanu pööratakse ka netiturvalisusele. Suhtlusoskuse arendamisel tehakse informatiivseid esitlusi (nt raamatututvustusi) nii individuaalselt kui ka koostöös.

Teksti vastuvõtu õpetusega kujundatakse oskust tekste leida ja valida, eesmärgipäraselt lugeda ja kuulata, samuti rakendatakse erinevaid lugemis- ja kuulamiskõppeid ning süvendatakse oskust teksti mõista ja sellele reageerida. Arendatakse kriitilise lugemise oskust ning analüüsitakse erinevaid tarbetekste. Elulähedaste ja tähenduslike aine- ja muude tekstide käsitlemine lõimitakse tekstide ülesehitusliku eripära, sõnavara, grammatika ja õigekeelsuse õpetamisega, et kujundada õpilases loomulik keeleteadlikkus.

Tekstiloomine õpetusega kujundatakse mitmekülgset ja eesmärgistatud eneseväljendusoskust, mille puhul õpilane tajub situatsiooni ja adressaati ning suudab oma mõtteid selgelt ja täpselt, tekstiliigile omasel viisil väljendada. Jutustavate, kirjeldavate ja arutluselementidega tekstide kõrval hõlmab kirjutamine avarat tekstivälja alates tarbetekstidest kuni ilukirjanduseni. Tekstiloomes on põhirõhk kirjutamise protsessil, õpilane järgib kirjutamise etappe alates eeltööst kuni lõpptulemuse

vormistamise ja viimistlemiseni. Keeleteadlikkuse õpetusega avardatakse keeleteadmisi, omandatakse õigekeelsuspõhimõtted, kujundatakse eesti keelt väärtustavat hoiakut. Arendatakse oskust tänapäeva eesti kirjakeelt teadlikult kasutada, kujundatakse arusaamist keele arengust ja muutumisest ning murrete eripärast. Keeleteadlikkust, mis peab tagama korrektse ja mitmekülgse kirjakeele omandamise, õpetatakse muude tekstitoimingute osana.

Et õpilane osaleks aktiivselt ja vahetult õppeprotsessis, peavad keeleõppe tegevused olema mitmekülgsed ja funktsionaalsed. Keeletundides omandatakse konkreetseid keeleteadmisi ja praktilisi oskusi, analüüsitakse loetut ja kuuldot, kujundatakse keelega seotud hoiakuid ja antakse hinnanguid ning kirjutatakse eri liiki tekste. Arendatakse oskust sobivatest allikatest ja keskkondadest infot hankida, seda lugeda ja kriitiliselt hinnata. Keeleallikate kasutamine lõimitakse tekstiloomesse, st, et õpilane oskab teabe põhjal langetada teadlikke keelevelikuid, mis arvestavad suhtlusolukorra sobivust. Tekstitöös on oluline ka digitaalse sisu loomine, muutmine ja taasesitamine.

2.1.2. Kirjandus.

Kirjandus on alates 5. klassist eraldi õppeaine, milles õpilane arendab oma lugejaoskusi, kujundlikku mõtlemist ja verbaalset loomevõimet. Ilukirjanduse ja rahvaluule lugemise, 11 analüüsi ja tõlgendamise kaudu kujundab õpilane oma esteetilisi hoiakuid ja eetilisi tõekspidamisi, arendab enda mõtte- ja tundemaailma. Kirjandusõpetus toetab õpilase isiksuse kujunemist, individuaalse ja kogukondliku identiteedi määramist, laiemalt aga kultuuri eripära ja mitmekülgse teadvustamist. Lugemis- ja tekstitoimingud on kirjandusõpetuse loomulik ja vajalik alus, sest kirjandust saab õppida vaid lugedes. Eesmärgistatud lugemine, eri lugemisviiside ja -mudelite kasutamine, lugemisülesannete täitmine, oma lugemisoskuse hindamine ja lugemiskogemuse jagamine toetab õpilase kujunemist oskuslikuks lugejaks. Põhikooli kirjandusõpetuses loetakse õpilastele lähedasi ja olulisi teemasid käsitlevaid ilukirjandusteoseid, mis aitavad mõista inimestevahelisi suhteid ja arendada empaatiavõimet, kujundada õpilase lugemisharjumusi ning tugevdada tema sisemist motivatsiooni lugeda. Tehnoloogiliselt laienenud lugemisvõimaluste hulgast valib õpilane endale sobivad, tundes paberraamatu kui peamise trükise kõrval ka audio- ja eraamatute kasutamise ning sisu omandamise spetsiifikat.

Järk-järgult kirjanduse väljendusvahendeid tundma õppides ja muid tekstist arusaamist toetavaid oskusi omandades jõuab õpilane teose kui terviku tähendusvälja mõistmiseni ja selle väärtustamiseni. Eri liiki ilukirjandustekste, nii tervikteoseid kui ka tekstikatkendeid lugedes saab õpilane erinevaid lugemis- ja analüüsikogemusi, arendab oma interpreteerimis- ja sünteesivõimet, täiendab oma keelepädevust, sh sõnavara ja õigekeelsust, suhestab ennast aktuaalsete eluliste teemade ja probleemidega, kujundades seeläbi mina- ja maailmapilti. Tekstianalüüsi ja -tõlgendamise oskus on põhikooli kirjandusõpetuse põhieesmärk, mis on lahutamatu kirjanduse poeetika tundmisest,

sealhulgas kujundlikkuse mõistmisest selle mitmetähenduslikkuses ja terviklikkuses. Ilukirjandusteose eritlemiseks peab õpilane valdama metakeelt kui tööriistakasti, mis avaks talle poeetilise teksti väljenduslikud võtted ja tähenduste paljususe.

Kirjandusteoste valiku põhikriteeriumideks on kunstiväärtus, humanistlik suunitlus ning positiivne mõju õpilastele, teoses püstitatud probleemide aktuaalsus õpilaste kõlbelisel kasvatamisel ning sallivuse kujundamisel. Samuti peetakse teoste valikul silmas õpilaste eakohaseid psühholoogilisi ja intellektuaalseid võimeid ning huvisid. Lugemisvara valikul arvestatakse eesti ja maailmakirjanduse, klassikalise ja tänapäeva kirjanduse ning eri žanre esindavate luule-, proosa- ja draamateoste põhjendatud proportsioone, nais- ja meesautorite esindatust ning kooliastmele kohaseid teemavaldkondi. Tervikteoste valikul võib õpetaja jagada soovitusi, arvestades nii õpilaste eelistusi, huvisid kui ka lugemisvõimet. Põhikoolis on kohustuslik lugeda igas klassis vähemalt neli tervikteost, kuid soovitus on lektüüriraamatute arvu võimaluse korral suurendada ja õpilasi valikutesse kaasata. Kultuuri järjepidevust ja põlvkondlikku sidusust silmas pidades peab tervikteoste soovituslik valik sisaldama rohkesti eesti väärtkirjandust (sh tüvitekste, klassikateoseid), mida käsitletakse ühiselt. II kooliastmes kuuluvad olulise lugemisvara hulka E. Raua „Kalevipoja“ adaptatsioon, E. Bornhöhe „Tasuja“, J. Krossi „Mardileib“, F. R. Kreutzwaldi „Eesti rahva ennemuistsed jutud“ või muud eesti muinasjutu- või muistendikogumikud. III kooliastmes kuuluvad olulise lugemisvara hulka A. Kitzbergi „Libahunt“, E. Vilde „Pisuhänd“, O. Lutsu „Kevade“, A. H. Tammsaare „Kõrboja peremees“ ja A. Kiviräha „Rehepapp“. Eesti luule esindusautorid põhikoolis on L. Koidula, Juhan Liiv, M. Under, H. Runnel ja L. Tungal.

Et toetada paikkondlikku identiteeti ja teadvustada rahvapärimuse rolli kultuuris, pööratakse kirjandusõpetuses tähelepanu regionaalsele kirjandusele ja folklooripärandile. Traditsioonilist folkloorikäsitlust tuleb tänapäevastada, et õpilane mõistaks paremini pärimuskultuuri olemust ja funktsioone, suudaks õpituga paremini suhestuda ning tajuks, et folkloor on elav ja ajas muutuv nähtus. Pärimuskultuuri tundmine õpetab õpilast väärtustama ja hoidma rahvus- ja omakultuuri.

Kirjandustundides tegeleb õpilane ka aimetekstidega, mis on seotud kirjanike ja teiste kultuurilooliselt tähenduslike isikutega (nt elulugu, intervjuu autoriga), ja meediatekstidega, mis vahendavad kirjandusteoste kohta arvustavaid seisukohti (nt raamatututvustus, arvustus, blogi). Kultuuriloolised tekstid avavad identiteeti kujundavaid asjaolusid, aitavad mõista 12 minevikku ja olevikku, kujundavad ajaloo- ja kultuuriteadvust. Ühtlasi õpib õpilane tundma teose kirjanduslikku ja ajaloolist konteksti ning autorist lugejani kulgevat kirjandusprotsessi. Kirjandusteoste üle arutlemiseks ja nende sügavuti mõistmiseks peab õpilane tundma kirjandusteaduslikku mõistestikku ja kirjanikega seotud kultuuriloolist tausta. Eelkõige on tähtis, et säiliks lugemishuvi ja areneksid tõlgenduoskused, kuid selleks on tarvis ka faktiteadmisi ja mõistevaramut.

Õppeprotsessis pakutakse õpilasele rohkesti omaloomingulisi, sealhulgas kirjandusteostele, teistele tekstidele ja oma elamustele tuginevaid kirjutamiskogemusi, et ergutada ja väärtustada loovust ning tuua esile oma isikupära ja anne. Eneseväljendusoskuse igakülgse arendamise huvides analüüsib õpilane tekste ja katsetab omaloomingut nii kirjalikult kui ka suuliselt. Suulised sooritusülesanded, sh jutustamine ja esitamine on olulised just jagamis- ja tagasisidekogemuse saamiseks. Loominguline eneseväljendus kirjanduse õppimisel hõlmab muu hulgas suhtlemist veebikeskkondades, info hankimist ja kriitilist hindamist, digitaalse sisu loomist, selle muutmist ja taasesitamist. Kirjandusõpetuse kaudu suunatakse õpilast mõistma kunstiliikide vahelisi seoseid, avastama viise, kuidas kirjanduslikud süžeed, karakterid, teemad ja motiivid leiavad kasutamist ning edasiarendamist teatris, filmis, muusikas ja kujutavas kunstis. Kirjandus lõimub eeskätt keeleõpetusega, aga ka kõikide teiste õppeainetega ning toetab õppesisu ja õpitulemuste kaudu õppekava üldpädevuste kujundamist ja läbivate teemade käsitlemist. Läbivate teemade käsitlemise iseloom, sügavus ja raskuspunkt on klassiti erinev ning paljuski seotud kirjandustekstide valikuga.

2.2. Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud ning õpitulemused.

2.2.1. Eesti keel.

Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud.

I kooliaste

Õpilane:

1. Mõistab rahvapärimust ja kultuuri mitmekesisust;
2. Väärtustab eesti keelt;
3. Omandab eesti keele lugemistehnika;
4. Loeb eesmärgistatult eri allikatest ja keskkondadest;
5. Kirjutab eesmärgistatult eri liiki tekste käsikirjaliselt ja arvutil eri keskkondades;
6. Väljendab end selgelt ja asjakohaselt suuliselt ning kirjalikult;
7. Analüüsib individuaalsete võimete piires eri liiki suulisi ja kirjalikke tekste;
8. Tunneb eri tüüpi ja liiki tekstide ülesehitust ning mõistab nende sisu;
9. Kujundab lugemise kaudu esmaseid hoiakuid ja tõekspidamisi, väärtustab lugemist.

II kooliaste

Õpilane:

1. Mõistab rahvapärimust ja kultuuri mitmekesisust;
2. Mõistab eesti keelt kui kultuuri kandjat ja avaliku suhtluse vahendit;
3. Väljendab end selgelt ja asjakohaselt suuliselt ning kirjalikult;

4. Teeb õpitu piires keeleteadlikke valikuid, kasutab korrektset kirjakeelt ja sobivat sõnavara;
5. Loeb tekste ladusalt ja eesmärgistatult eri keskkondades ja allikatest;
6. Kirjutab eesmärgistatult eri liiki tekste eri keskkondades ja allikate toel;
7. Analüüsib ja hindab eri liiki suulisi ja kirjalikke tekste;
8. Mõistab eri tüüpi ja liiki tekstide ülesehitust, sisu, keelelist eripära;
9. Kujundab lugemise kaudu hoiakuid ja tõekspidamisi;
10. Väärtustab lugemist, leiab endale sobivat lugemisvara.

III kooliaste

Õpilane:

1. Väärtustab oma rahvapärimust ja kultuuri mitmekesisust;
2. Väärtustab eesti keelt kui kultuuri kandjat ja avaliku suhtluse vahendit.
3. On keeleteadlik, väljendab end eesmärgipäraselt, selgelt, asjakohaselt ja keeleliselt korrektselt suuliselt ning kirjalikult;
4. Loeb tekste vilunult, eesmärgistatult ja kriitiliselt eri keskkondades ja allikatest;
5. Kirjutab eesmärgistatult ja keeleliselt korrektselt eri liiki tekste eri keskkondades ja allikate toel;
6. Analüüsib ja hindab kriitiliselt eri liiki suulisi ja kirjalikke tekste, arvestab intellektuaalomandiga;
7. Mõistab eri tüüpi ja liiki tekstide ülesehitust, sisu, keelelist eripära ning funktsiooni;
8. Kujundab lugemise kaudu väärtushoiakuid ja tõekspidamisi;
9. Väljendab end sobivat ja rikkalikku sõnavara kasutades;
10. Omandab lugemisharjumuse ja väärtustab lugemist.

Kooliastme lõpuks taotletavad õpitulemused.

I kooliaste

Õpilane:

1. Osaleb aktiivselt ja mõtestatult õppeprotsessis;
2. Kuulab eesmärgistatult, väljendab oma mõtteid;
3. Kasutab suhtlemisel eakohast ja sobivat kõne- ja kirjakeelt, arvestab suhtlemisel partneriga;
4. Eristab helisid, hääli ja häälikuid;
5. Omandab lugemistehnilise vilumuse ja teadliku lugemisoskuse;
6. Sooritab kirja eelharjutusi, arvestab etteantud juhendi ja juhendamiseiga;
7. Tunneb joonis- ja kirjatähti, kasutab õigeid tähekujusid, kirjutab loetava käekirjaga;
8. Loeb ja eristab eri liiki tekste, analüüsib teksti ülesehitust, keelekasutust ja sisu, avaldab selle kohta arvamust;
9. Sõnastab teksti kohta küsimusi ja esitab vastuväiteid, teeb teksti põhjal märkmeid, võrdleb tekste omavahel;
10. Jutustab kuuldust, nähtust ja loetust, vajaduse korral kasutab juhendi abi;

11. Kirjutab mõtestatud lauseid, jutustavaid ja kirjeldavaid tekste;
12. Kirjutab õpitud keelendite ja keelereeglite piires õigesti ning loetava käekirjaga, vormistab kirjaliku töö korrektselt;
13. Vormistab lihtsama kirjaliku töö arvutis, järgib õpitud keelereegleid;
14. Valib ja loeb sobivaid tervikteoseid nii eesti kui ka maailma lastekirjandusest, kasutab raamatukogude infosüsteemi;
15. Kujundab lugemise kaudu oma mõtte- ja tundemaailma, jagab lugemiskogemusi;
16. Rikastab lugemise kaudu oma sõnavara, kasutab sõnaraamatuid ja leiab sõnaartiklist vajalikku teavet.

II kooliaste

Suuline ja kirjalik suhtlus.

Õpilane:

1. Valib juhendamise abil olukorrale vastava suhtluskanali;
2. Esitab kuuldu ja loetu kohta küsimusi, avaldab viisakalt ja olukorrast lähtuvalt arvamust, sõnastab järelduse;
3. Lahendab lihtsamaid probleemülesandeid paaris- ja rühmatöös;
4. Põhjustab oma seisukohta ja aktsepteerib kaaslaste põhjustatud seisukohti; 5. Kasutab suhtluses sobivaid keelevahendeid, sh korrektset kirjakeelt õpitu piires nii suulises kui ka kirjalikus suhtluses.

Teksti vastuvõtt.

Õpilane:

1. Valib ja loeb sobivaid tervikteoseid nii eesti kui ka maailma lastekirjandusest; 2. Iseloomustab õpitud tekstiliike ja nende kasutamise võimalusi;
3. Loeb ja mõistab eakohaseid õpi- ja elutarbelisi ning huvivaldkondade tekste;
4. Võrdleb tekste, esitab küsimusi, avaldab arvamust, teeb tekstist lühikokkuvõtte;
5. Kuulab ja jälgib vastuvõetavat teksti, valib lugemise eesmärgile sobiva lugemisviisi;
6. Tunneb keele ja kirjanduse valdkonna teabekeskkondi, leiab neist vajaliku teabe;
7. Võrdleb eri allikatest pärit infot, eristab olulist ebaolulisest, fakti arvamusest. *Tekstiloom.*

Õpilane:

1. Leiab juhendamise abil tekstiloomeks vajalikku teavet;
2. Tunneb kirjutamiseks ja esinemiseks valmistumise põhietappe;
3. Jutustab, kirjeldab, võrdleb ja arutleb suuliselt ja kirjalikult;
4. Esineb suuliselt, võtab sõna, koostab ja peab lühikese ettekande;
5. Kirjutab eesmärgipäraselt ja olukohaselt eri liiki eakohaseid tekste;
6. Vormistab kirjalikud tekstid korrektselt nii käsikirjas kui ka arvutis. *Keeleteadlikkus.*

Õpilane:

1. Nimetab Eestis kõneldavaid keeli, sugulaskeeli ja rahvaid;
2. Eristab keelevariante, sh murdeid, toob näiteid nende kasutusest;
3. Kirjeldab eesti keele häälikusüsteemi, eristab sõnaliikide tüüpuhte ning põhilisi käänd- ja pöörsõna vorme;
4. Moodustab ja kirjavahemärgistab lihtlauseid, sealhulgas koondlauseid ja lihtsamaid liitlauseid;
5. Järgib eesti õigekirja aluseid ja õpitud põhireegleid;
6. Rakendab omandatud keeleteadmisi tekstiloomes ja -analüüsis;
7. Kasutab õigekirja kontrollimiseks ja tähenduste leidmiseks trüki- ja digisõnastikke, leiab sõnaartiklist vajaliku teabe.

III kooliaste

Suuline ja kirjalik suhtlus.

Õpilane:

1. Nimetab suulise ja kirjaliku kõne erijooni ning eristab kirjakeelt argikeelest;
2. Esitab kuuldu ja loetu põhjal küsimusi, teeb järeldusi ning annab hinnanguid; 3. Teeb kuuldu ja loetu kohta nii suulise kui ka kirjaliku kokkuvõtte;
4. Arutleb eakohastel teemadel, lahendab keelealaseid probleemülesandeid ja osaleb diskussioonides;
5. Põhjendab ning avaldab viisakalt ja asjakohaselt arvamust ja seisukohta sündmuse, nähtuse või teksti kohta nii suuliselt kui ka kirjalikult;
6. Märkab tekstides ja suhtluses tehtavaid keelevalikuid;
7. Kasutab asjakohaseid suulise ja kirjaliku suhtlemise tavasid ja võimalusi.

Teksti vastuvõtt.

Õpilane:

1. Iseloomustab peamisi tekstiliike, nende põhijooni ning kasutamise võimalusi; 2. Loeb ja kuulab sihipäraselt, kriitiliselt ning arusaamisega nii oma huvivaldkondade kui ka õpi- ja elutarbelisi tekste;
3. Teab, et teksti väljenduslaad oleneb teksti kasutusvaldkonnast, liigist, eesmärgist, autorist ja suhtlusolukorrast;
4. Teeb järeldusi kasutatud keelevahendite kohta ning märkab kujundlikkust mõjutusvahendina;
5. Hindab kriitiliselt sõnumi suhtlusmooduseid, sh visuaalset, kuuldelist, žestilist ja tekstilist osa;
6. Võtab kokku ja konspekteerib tekste, teeb teksti põhjal märkmeid, võrdleb tekste omavahel, osutab arusaamatule;
7. Sõnastab teksti kohta küsimusi ja esitab vastuväiteid, avaldab arvamust, kommenteerib, tõlgendab ning seostab oma kogemuste ja mõtetega;
8. Kasutab omandatud keele- ja tekstimõisteid teksti vastuvõtmisel, analüüsimisel ja tõlgendamisel ning seoste loomisel.

Tekstiloome.

Õpilane:

1. Leiab tekstiloomeks vajalikku teavet eri allikatest ja keskkondadest, valib kriitiliselt teabeallikaid ning osundab neid sobivas vormis;
2. Kirjutab ja valmistub esinemiseks etappide kaupa;
3. Ehitab teksti üles vastuvõtjat arvestades, järjestab ja seostab info loogiliselt ning valdab peamisi tekstisidususvõtteid;
4. Esineb suuliselt (tervitab, võtab sõna, koostab ning peab lühikese ettekande ja kõne);
5. Kirjutab eesmärgipäraselt ja olukohaselt, vormistab korrektselt eri liike tekste (teabetekstid, sh kindla eesmärgiga ülevaated, kokkuvõtted ja lühiuurimused; meediatekstid, sh uudis, intervjuu; arvamustekstid, sh kirjand, kommentaar, arvamyslugu; avaliku suhtluse tekstid, sh avaldus, seletuskiri);
6. Seostab oma kirjutise ja esinemise sündmuse või toiminguga eesmärgiga, vahendab kuuldud ja loetud tekste sobiva pikkuse ja täpsusega, viidates allikale;
7. Kirjutab suhtlussituatsiooni sobivaid tekste, arvestab teksti vastuvõtjat, järgib õigekirjanorme, kasutab mitmekesiseid grammatilisi tarindeid ja sõnavara;
8. Kasutab kirjutamisel mitmeid keeleallikaid ja teeb saadud teabe põhjal teadlikke keelevalikuid.

Keeleteadlikkus.

Õpilane:

1. Väärtustab eesti keelt ühena Euroopa ja maailma keeltest, kirjeldab ja mõistab eesti keele eripära, kujunemist ja rolli teiste keelte taustal, suhestab keeli teadlikult;
2. Suhtub mõistvalt eesti keelt teise keelena kõnelejatesse, on toetav vestluspartner;
3. Järgib eesti õigekirja aluseid ja põhimõtteid, kasutab õigekirjakorrektorit;
4. Kasutab eesti kirjakeelt avalikult esinedes ning õppides;
5. Kirjeldab eesti keele häälikusüsteemi, eristab sõnaliike ja -vorme, lauseehituse peajooni;
6. Tunneb peamisi lausetarindeid ja varieerib neid kirjutades korrektsel ja sobival viisil, sh kasutab liit- ja lihtlauseid, lauselühendiga lauseid, otsekõnet;
7. Kasutab ja mõistab tekstis erineva stiiliväärtusega sõnu ja väljendeid, tunneb eesti keele sõnamoodustuse põhimõtteid;
8. Kirjeldab õpitud metakeele piires tekstide ülesehituslikku ja grammatilist ning sõnavaralist eripära;
9. Kasutab teadlikult mitmesuguseid keeleallikaid, tunneb sõnaartikli ülesehitust, märke ja märgendeid, leiab teavet õigekirja, vormimoodustuse ja tähenduse kohta.

2.2.2. Kirjandus.

Kooliastme lõpuks taotletavad teadmised, oskused ja hoiakud.

II kooliaste (5.–6. klass)

Õpilane:

1. Õpib tundma kirjandust ja pärimust rahvuskultuuri osana, tutvub eri rahvaste kirjanduse ja kultuuriga;
2. Arendab oma loovvõimeid, jutustamis- ja esitamisoskust, kirjutab eakohasel tasemel ja keeleliselt korrektseid kirjeldavas, jutustavas ja arutlevas laadis ning eri žanrites tekste, väljendab oma arvamust nii suuliselt kui ka kirjalikult;
3. Leiab, hindab kriitiliselt ja kasutab otstarbekalt eri allikates ja keskkondades pakutavat teavet;
4. Õpib tundma ilukirjandusteose poeetikat, iseloomustab ja võrdleb teose tegelasi, kirjeldab süžeed ja olustikku ning sõnastab peamõtte, tõlgendab kujundlikku keelt ja rikastab oma sõnavara;
5. Loeb, analüüsib ja mõistab jõukohase keerukusega eri žanris laste- ja noortekirjandust nii eesti kui ka maailmakirjandusest, loeb luule-, proosa- ja draamatekste, arendab oma lugemisoskusi;
6. Rikastab lugedes oma mõtte- ja tundemaailma, täiendab enda kultuuri- ja kirjandusteadmisi, kujundab esteetilisi hoiakuid ja eetilisi tõekspidamisi.

III kooliaste

Õpilane:

1. Süvendab oma arusaama kirjandusest kui kultuuri- ja kunstinähtusest, selle rollist identiteedi kujundamisel ja ühiskonna mõtestamisel, tunneb ning väärtustab rahvuskultuuri traditsioone ja pärimust;
2. Arendab oma loovvõimeid, jutustamis- ja esitamisoskust, kirjutab eakohasel tasemel ja keeleliselt korrektseid kirjeldavas, jutustavas ja arutlevas laadis ning eri žanrites tekste, väljendab ja põhjendab oma arvamust nii suuliselt kui ka kirjalikult;
3. Leiab, hindab kriitiliselt ja kasutab otstarbekalt eri allikates ja keskkondades pakutavat teavet, arvestab teabe kasutamise ja avaldamise head tava ning õiguslikke sätteid;
4. Õpib mitmekülgsemalt ja sügavamalt tundma ilukirjandusteose poeetikat, analüüsib teose süžeed, tegelasi ja olustikku, märkab kompositsiooni erijooni ning arutleb käsitletud probleemide ja väärtuste üle, 13 maailmakirjandusest, loeb luule-, proosa- ja draamatekste, arendab oma lugemisoskusi;
5. Loeb, analüüsib, tõlgendab ja mõistab nii eakohast noortekirjandust kui ka eri žanrites eesti ja maailmakirjanduse klassikat, loeb luule-, proosa- ja draamatekste, arendab oma lugemisoskusi;
6. Rikastab lugedes oma mõtte- ja tundemaailma, täiendab enda kultuuri- ja kirjandusteadmisi, kujundab esteetilisi hoiakuid ja eetilisi tõekspidamisi. tõlgendab kujundlikku keelt ja rikastab oma sõnavara;

Kooliastme lõpuks taotletavad õpitulemused.

II kooliaste (5.–6. klass)

Õpilane:

1. Loeb laste- ja noortekirjandusteoseid nii eesti kui ka maailmakirjandusest, sealhulgas vähemalt kaheksa tervikteost;

2. Loeb latusalt ja mõtestatult eri žanris luule-, proosa- ja draamatekste, kasutab õpetaja juhendamisel põhilisi lugemisvõtteid ja -viise, jälgib ja hindab oma lugemist;
3. Tutvustab loetud raamatut ja selle autorit ning jagab oma lugemiskogemust; 4. Loeb kirjandusvaldkonnaga seotud aime- ja meediatekste, kasutab teabe hankimiseks sobivaid allikaid ja keskkondi;
5. Kasutab otstarbekalt eri allikatest ja keskkondadest hangitud teavet, eristab oma ja laenatud teksti, nimetab ja märgib kasutatud allikad;
6. Väärtustab nii paikkondlikku kui ka kogu Eestit ühendavat eripärast paljutahulist kultuuri;
7. Õpib tundma kultuuri eri ilminguid, sealhulgas teatri- ja filmikunsti, pärimus- ja muuseumikultuuri;
8. Eristab ilukirjanduse ja rahvaluule põhiliike ning olulisemaid žanre, nimetab nende tunnuseid ja toob näiteid;
9. Nimetab luuletuse teema ja kirjeldab selle meeleolu, märkab keele- ja vormikasutuse iseärasusi, mõtestab lahti luuletuse kujundlikkust;
10. Koostab proosa- või draamateksti kohta kava küsimuste, väidete või märksõnadena, kirjutab kokkuvõtte;
11. Nimetab teose teema, arutleb tegelastega seotud probleemide ja väärtushoiakute üle, sõnastab teose peamõtte;
12. Iseloomustab ja võrdleb tegelasi, kirjeldab nendevahelisi suhteid ja hindab tegelaste käitumist;
13. Järjestab loo sündmused ning põhjendab toimumisaja ja -koha valikut;
14. Rikastab oma sõnavara, otsib teavet tundmatute sõnade ja väljendite kohta; 15. Kirjutab eri žanris omaloomingulisi töid, sealhulgas kirjeldavaid ja jutustavaid tekste;
16. Osaleb arutelus, avaldab ja põhjendab oma arvamust, valib kirjandusteosest rääkides tekstist sobivaid näiteid, teeb koostööd;
17. Esitab (peast) luuletuse, lühikese proosa- või rolliteksti, taotleb esituse ladusust, selgust ja tekstitäpsust;
18. Mõtestab lahti esitatud teksti tähendused, annab tagasisidet enda ja teiste esitusele;
19. Jutustab mõttelt sidusa tervikliku ülesehitusega selgelt sõnastatud loo, tugineb kirjanduslikule tekstile, tõsielusündmusele või oma fantaasiale;
20. Jutustab tekstilähedaselt või kokkuvõtvalt kavapunktide järgi, märksõnade abil või piltteksti põhjal;
21. Kasutab tekstianalüüsis õigesti kirjanduse põhimõisteid.

III kooliaste

Õpilane:

1. Loeb eri liiki ja žanris kirjandusteoseid, sealhulgas tüvitekste, või nende katkendeid nii eesti kui ka maailmakirjandusest, analüüsib ja tõlgendab vähemalt kahteteist loetud tervikteost;

2. Loeb latusalt ja mõtestatult, kasutab iseseisvalt lugemise eesmärgist ja teksti liigist lähtuvaid lugemisviise ja -mudeleid, hindab oma lugemisoskust ning juhib oma lugemisprotsessi;
3. Loeb kultuurivaldkonnaga seotud aime- ja meediatekste, leiab, hindab kriitiliselt ja kasutab otstarbekalt eri allikates ja keskkondades pakutavat teavet, arvestab teabe kasutamise ja avaldamise head tava ning õiguslikke sätteid;
4. Tunneb eesti kultuuri erijooni ning vahendab oma kultuurikogemust, väärtustab nii oma- kui ka maailmakultuuri ja selle mitmekesisust;
5. Selgitab pärimuse olemust, toob näiteid mineviku ja tänapäeva pärimuskultuurist ning oma kodukohast;
6. Kasutab rahvaluule elemente suulises ja kirjalikus tekstiloomes;
7. Eristab ilukirjanduse põhilikke ja peamisi žanre, nimetab nende tunnuseid ja toob näiteid;
8. Leiab endale sobivat lugemisvara, põhjendab oma valikut, tutvustab loetud raamatut ja selle autorit, jagab oma lugemiskogemusi;
9. Toob esile luuletuse temaatilisi ja lüürilisi erijooni, märkab keele- ja vormikasutuse iseärasusi, mõtestab lahti luuletuse kujundlikkust ja avab selle tähendusi;
10. Nimetab teose teema, arutleb selle põhisündmuste, kesksete probleemide, põhjuse ja tagajärje seoste üle, sõnastab teose peamõtte;
11. Teeb kokkuvõtte teose süžest, põhjendab loo tegevusaja ja -koha valikut, iseloomustab ja võrdleb tegelasi, analüüsib tegelastevahelisi suhteid ja nende väärtushoiakuid;
12. Analüüsib kirjandusteose vormivõtteid ja kompositsiooni, seostab neid teose sisuga;
13. Rikastab oma sõnavara, otsib teavet tundmatute sõnade ja väljendite ning loetu tausta kohta;
14. Kirjeldab kirjandusteosele omast keelekasutusviisi, tunneb ära peamised kõne- ja lausekujudid, sh epiteet, isikustamine, võrdlus, metafoor, kordus ja siire, tõlgendab kujundite tähendust ja rolli tekstis ning kasutab neid tekstiloomes;
15. Võrdleb kirjandusteost ja selle põhjal valminud lavastust või filmi;
16. Kirjutab erinevaid omaloomingulisi töid, sealhulgas kirjeldavaid, jutustavaid ja arutlevaid tekste;
17. Hindab suulises ja kirjalikus väljenduses korrektset keelt ning järgib nii käsikirjaliste kui ka digitaalsete tekstide vormistusnõudeid;
18. Osaleb arutelus, väljendab selgelt ja sobival viisil oma põhjendatud seisukohti, annab ja kuulab tagasisidet, võtab arvesse teiste seisukohti, teeb koostööd;
19. Koostab ja esitab loetud teose, mõne kultuurinähtuse või oma kultuurikogemuse põhjal ettekande, kasutab selleks esitlustarkvara;
20. Esitab (peast) luule-, proosa- või draamateksti, taotleb esituse ladusust, selgust ja tekstitäpsust, põhjendab teksti valikut, seletab selle tähendust;
21. Kasutab tekstianalüüsis õigesti kirjanduse põhimõisteid.

2.3. Õpitulemused klassiti õppeaasta lõpuks.

2.3.1. Eesti keel

1. klass.

Suuline keelekasutus:

1. Eristab häälikuid (asukoht ja järjekord sõnas);
2. Eristab täishäälikute pikkusi;
3. Oskab kuulata eakohast teksti ja toimida õpetaja suulise juhendi järgi;
4. Mõistab kuulatud lause, jutu sisu;
5. Julgeb ja oskab end arusaadavalt väljendada igapäevastes kõnesituatsioonides;
6. Teab mõningaid vastandtäheendusega sõnu;
7. Oskab õpetaja abiga edasi anda lugemispala sisu;
8. Oskab pildiseeria järgi koostada jutukest;
9. Teab peast mitut luuletust;

Lugemine:

1. Loeb õpitud teksti ette selgelt, ladusalt ja õigesti;
2. Loeb õpetaja käekirjalist teksti tahvlilt ja vihikust;
3. Mõistab häälega või endamisi lugedes loetu sisu;
4. Oskab vastata lihtsamatele küsimustele;
5. Tunneb ära jutu, muinasjutu, luuletuse ja mõistatuse;
6. On läbi lugenud mõne lasteraamatu, oskab nimetada autoreid ja anda loetule emotsionaalset hinnangut;

Kirjutamine:

1. On omandanud õiged kirjutamisvõtted;
2. Oskab kirjutada väikeseid kirjatähti ja neid sõnas õigesti seostada;
3. Oskab tahvlilt ära kirjutada;
4. Oskab tahvlinäidise järgi õpetaja abiga täita õpilaspäevikut, kujundada vihiku lehekülge;
5. Oskab näidise järgi õpetaja abiga koostada õnnitlust ja kutset;
6. Eristab jutus lauset, lauses sõna;
7. Eristab täis- ja kaashäälikut;
8. Oskab kirja panna täishääliku pikkust;
9. Kirjutab etteütlemise järgi ja omal valikul lihtsamaid sõnu;
10. Oskab kirjutada omasõnade algusse k, p, t;

11. Oskab õigesti kirjutada sõnade lõppu -d (mida teed?), -b (mida teeb?), -vad (mida teevad?);
12. Teab, et lause lõpeb punktiga;
13. Teab, et inimeste ja loomade nimed kirjutatakse suure algustähega;

2. klass.

Suuline keelekasutus:

1. Eristab täis- ja kaashääliku pikkusi;
2. Oskab kuulata õpetaja ja kaaslaste eakohast teksti ning toimida mitmeastmelise juhendi järgi;
3. Oskab kuulatud teksti ümber jutustada;
4. Oskab selgelt kõnelda ja väljendada arusaadavalt oma soove ja mõtteid terviklausetega;
5. Oskab jutustada pildiseeria või küsimute toel; oskab mõelda jutule algust ja lõppu;
6. Teab ja oskab leida vastandtäheendusega sõnu ning õpetaja abiga ka lähedase tähendusega sõnu;
7. Teab peast erineva sisuga luuletusi;

Lugemine:

1. Loeb õpitud teksti ette selgelt, ladusalt, õigesti ja sobiva intonatsiooniga;
2. Suudab oma lugemisvigu ise parandada;
3. Oskab lugeda häälega ja vaikselt;
4. Oskab tekstist iseseisvalt leida vastuseid küsimustele
5. Tunneb tekstis ära küsimuse, palve, käsu ja keelu;
6. Tunneb ära jutu, muinasjutu, luuletuse, mõistatuse, näidendi ja vanasõna; 7. On lugenud läbi vähemalt (koos 1.kl. loetuga) 6 raamatut; oskab nimetada tegelasi ja anda loetu sisu edasi mõne huvitava episoodi järgi;

Kirjutamine:

1. Oskab kirjutada väikesi ja suuri kirjatähti ning neid sõnas õigesti seostada; on saavutanud ühtlase kirjarea;
2. Oskab täita õpilaspäevikut ja kujundada vihikut; oskab tööle kirjutada kuupäeva;
3. Oskab tahvlilt või õpikust õigesti ära kirjutada;
4. Oskab näidise järgi koostada õnnitlust ja kutset;
5. Oskab terviklausetega oma mõtteid kirjas väljendada (tekstilähedane ümberjutustus; jutule alguse ja lõpu mõtlemine);
6. Eristab sõnas silpi;
7. Eristab sõnades täishäälikuühendit;
8. Oskab kirjutada omasõnade algusse k, p, t;
9. Teab peast tähestikku; oskab kasutada õpiku sõnastikku;

10. Oskab õigesti kirjutada sõnade lõppu -d (mida teed?), -b (mida teeb?), -vad (mida teevad?), -te (mida teete?), -sse (kellesse? millesse?), -ga (kellega? millega?), -ta (kelleta? milleta?);
11. Oskab kasutada suurt algustähte inimeste ja loomade nimedes, kohanimedes;
12. Oskab lauset alustada suure algustähega ja lõpetada punkti või küsimärgiga;
13. Oskab kirjutada sõnu, nagu on, ma, sa, ta, me, te, nad;
14. Oskab kirjutada etteütlust õpitud keelendite ulatuses (20-30 sõna lihtlausetena);

3. klass.

Suuline keelekasutus:

1. Oskab kuulata eakohast teksti ja toimida saadud juhendite kohaselt;
2. Oskab kaaslast kuulata ja teda tunnustada;
3. Oskab kuuldu põhjal koostada skeemi/kaarti;
4. Oskab sihipäraselt vaadelda, erinevusi ja sarnasusi märgata ning kirjeldada; 5. Oskab kuuldu, vaadeldu ja loetu kohta arvamust avaldada;
6. Oskab end suhtlusolukordades selgelt ja arusaadavalt väljendada;
7. Oskab küsimuste toel arusaadavalt edasi anda lugemispala, filmi ja teatrietenduse sisu;
8. Oskab jutustada pildiseeria, tugisõnade ja küsimuste abil;
9. Oskab mõelda jutule algust ja lõppu;
10. Jutustab läbielatud sündmustest;
11. Esitab mõnda luuletust peast;

Lugemine:

1. Loeb õpitud teksti selgelt, ladusalt, õigesti ja sobiva intonatsiooniga;
2. Mõistab häälega ja endamisi lugedes teksti sisu;
3. Oskab töötada tekstiga juhendamise korral ja vastata teemakohastele küsimustele;
4. Oskab lugeda lihtsat plaani, tabelit, diagrammi, kaarti;
5. Eristab väidet, küsimust, palvet, käsku, keeldu;
6. Oskab leida ligilähedase ja vastandtähendusega sõnu;
7. Tunneb ära jutu, muinasjutu, luuletuse, mõistatuse, vanasõna, näidendi, kirja;
8. On lugenud vähemalt 6 eesti ja väliskirjaniku teost; oskab loetud teostest kõnelda;

Kirjutamine:

1. Kasutab kirjutades õigeid tähekujusid ja seoseid, kirjutab loetava käekirjaga;
2. Oskab tahvlilt ja õpikust ära kirjutada;
3. Oskab vihikut nõuetekohaselt vormistada;
4. Oskab koostada õnnitlust, kutset, teadet, e-kirja;
5. Oskab kirjutada loovtööd küsimuste, tugisõnade, skeemi, kaardi või kava toel;

6. Oskab kirjutada ümberjutustust tugisõnade, küsimuste, skeemi, kaardi toel;
7. Oskab kirjutada omasõnade algusse k, p, t, tuntumate vöõrsõnade algusse g, b, d;
8. Märgib kirjas häälikuid õigesti; eristab lühikesi ning pikki täis- ja suluta kaashäälikuid; märgib õpitud sõnades õigesti kaashäälikuühendit;
9. Eristab silpi, sõna, liitsõna, lauset;
10. Oskab kirjas õigesti märkida käändsõna mitmuse nimetava lõppu ja tegusõna pöördelõppe ning ainsuse sisseütleva, ilmaütleva ja kaasaütleva käände lõppu;
11. Teab peast tähestikku koos vöörtähtedega, oskab kasutada lihtsamat sõnastikku ja koostab lihtsaid loendeid tähestikujärjestuses;
12. Oskab piiritleda lauset ja panna lauselõpumärke;
13. Oskab õigesti kirjutada asesõnu;
14. Oskab kasutada suurt algustähte lause alguses, inimese- ja loomanimeses ning kohanimedes;
15. Oskab kirjutada etteütlemise järgi ja kontrollida kirjutatut näidise järgi (30-40) sõna;

4. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Kuulab mõtestatult eakohast teksti, toimib saadud sõnumi või juhendite järgi;
2. Annab lühidalt edasi kuuldu sisu;
3. Väljendab end suhtlusolukordades selgelt ja arusaadavalt koolis, avalikus kohas, eakaaslastega, täiskasvanutega suheldes;
4. Esitab kuuldu ja nähtu kohta küsimusi;
5. Väljendab oma arvamust, annab infot edasi selgelt ja ühemötteliselt;
6. Leiab koos partneri või rühmaga vastuseid lihtsamatele probleemülesannetele, kasutades sobivalt kas suulist või kirjalikku vormi;
7. Kasutab sõnastikke ja teatmeteoseid;
8. Esitab peast luuletuse või rolliteksti;

Teksti vastuvöõtt:

1. Loeb eakohast teksti ladusalt ja mõtestatult; mõistab lihtsat plaani, tabelit, diagrammi, kaarti;
2. Otsib teavet tundmatute sõnade kohta, teeb endale selgeks nende tähenduse;
3. Vastab teksti põhjal koostatud küsimustele tekstinäidete või oma sõnadega, koostab teksti kohta küsimusi;
4. Leiab teksti peamöõtte;
5. Kirjeldab teksti põhjal sündmuste toimumise kohta ja tegelasi;
6. Leiab tekstist vajalikku infot;
7. Tunneb ära jutustuse, luuletuse, näidendi, muinasjutu, mõistatuse, vanasõna, kõnekäänu, kirja;

8. On läbi lugenud vähemalt neli eakohast väärtkirjandusteost (raamatut);
9. Tutvustab loetud kirjandusteose sisu ja tegelasi ning kõneleb loetust;

Tekstiloomed:

1. Jutustab ja kirjutab loetust ning läbielatud sündmusest;
2. Jutustab tekstilähedaselt, kokkuvõtlikult kavapunktide järgi, märksõnaskeemi ja küsimuste toel;
3. Kirjeldab eesmärgipäraselt eset, olendit, inimest;
4. Kirjutab nii koolis kui ka igapäevaelus käsitsi ja arvutiga eakohaseid tekste vastavalt kirjutamise eesmärgile, funktsioonile ja adressaadile;
5. Kirjutab eakohase pikkusega loovtöid (k.a. ümberjutustusi) küsimuste, pildi, pildiseeria, märksõnaskeemi või kava toel;
6. Teeb oma tekstiga tööd;

Õigekeelsus ja keelehoole:

1. Märgib kirjas õigesti lühikesi, pikki ja ülipikki täis- ja kaashäälikuid;
2. Märgib sõnades õigesti kaashäälikuühendit;
3. Kirjutab sulghääliku omandatud oma- ja võõrsõnade algusse;
4. Pöörab tegusõnu olevikus;
5. Moodustab ainsust ja mitmust, olevikku ja minevikku;
6. Poolitab sõnu (õpitud reeglite piires);
7. Kasutab õpitud keelendeid nii kõnes kui kirjas vastavalt suhtlemise eesmärgile, funktsioonile ja suhtluspartnerile, jälgib oma tekstis õpitud ortograafiareegleid;
8. Kirjutab suure algustähega isiku ja kohanimed ja väike algustähega õppeainete, kuude, nädalapäevade, ilmakaarte nimetused;
9. Tunneb ära liitsõna;
10. Leiab vead enda ja kaaslaste kirjutistes õpitud keelendite piires; parandab leitud vead sõnaraamatu, käsiraamatu, kaaslaste ja/või õpetaja abiga.
11. Kirjutab etteütlemise järgi sisult tuttavat teksti (40–60 sõna, 20 ortogrammi).

5. klass.

Üldteemad:

1. Eesti keel teiste keelte seas.
2. Teised Eestis kõneldavad keeled.
3. Sugulaskeeled ja sugulasrahvad.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Tähestik.
2. Täis- ja kaashäälikud.
3. Suluga ja suluta häälikud.
4. Helilised ja helitud häälikud.
5. Täis- ja kaashäälikuühend.
6. Kaashäälikuühendi õigekiri.
7. Silbitamine ja poolitamine (ka liitsõnades).

Sõnavaraõpetus:

1. Liitsõnamoodustus: täiend- ja põhiosa, liitsõna tähendusvarjund.
2. Liitsõna ja liitega sõna erinevused.
3. Sõnavara avardamine ja täpsustamine.
4. Sõna tähenduse leidmine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Vormiõpetus:

1. Sõnaliigid: tegusõnad, käändsõnad ja muutumatud sõnad.
2. Tegusõna. Tegusõna ajad: olevik, lihtminevik.
3. Jaatava ja eitava kõne kasutamine.
4. Tegusõna pööramine ainsuses ja mitmuses.
5. Tegusõna oleviku- ja minevikuvormi kasutamine tekstis.
6. Käändsõna. Käändsõnade liigid: nimisõna, omadussõna, arvsõna, asesõna.
7. Käänamine. Käänded, nende küsimused ja tähendus. Õige käände valik sõltuvalt lause kontekstist.
8. Ainsus ja mitmus.

Lauseõpetus:

1. Lause. Alus ja öeldis.
2. Lause laiendamise lihtsamaid võimalusi.
3. Korduvate lauseliikmete kirjavahemärgistamine koondlauses.
4. Koondlause kasutamine tekstis.
5. Lihtlause. Lihtlause kirjavahemärgid. Küsi-, väit- ja hüüdlause lõpumärgid ja kasutamine.

Muud õigekirja teemad:

1. Algustäheõigekiri: nimi, nimetus ja pealkiri. Isiku- ja kohanimed.
6. **klass.**

Õigekeelsus ja keelehoole:

1. Tunneb eesti keele häälikusüsteemi, sõnaliikide tüüpjuhte ja lihtvormide kasutust, järgib eesti õigekirja aluseid ja õpitud põhireegleid;
2. Moodustab ja kirjavahemärgistab lihtlauseid, sh koondlauseid ja lihtsamaid liitlauseid;
3. Leiab ja kontrollib „Eesti õigekeelsus-sõnaraamatust“ sõna tähendust ja õigekirja;
4. Tunneb ära õpitud tekstiliike

Keeleteadlikkus:

1. Kirjakeel, argikeel ja murdekeel

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. g, b, d s-i kõrval.
2. Tähe h õigekiri.
3. Tähtede i ja j õigekiri (tegijanimed ja liitsõnad).
4. Liidete -gi ja -ki õigekiri.
5. Sulghäälik võõrsõna algul ja sõna lõpus, sulghäälik sõna keskel.
6. Tähtede f ja š õigekiri.
7. Sagedamini esinevate võõrsõnade tähendus, hääldus ja õigekiri.
8. Silbitamine ja poolitamine (ka liitsõnades).
9. Õigekirja kontrollimine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Sõnavaraõpetus:

1. Kirjakeelne ja argikeelne sõnavara, uudissõnad, murdesõnad, släng.
2. Sünonüümid, antonüümid, homonüümid, nende kasutamine.
3. Sõnavaliku täpsus erinevates tekstides.
4. Igapäevaste võõrsõnade asendamine omasõnadega ja vastupidi.
5. Sõna tähenduse leidmine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Vormiõpetus:

1. Tegusõna.
2. Tegusõna ajad: olevik, liht-, täis- ja enneminevik.
3. Nimisõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
4. Omadussõna käänamine koos nimisõnaga.
5. lik- ja ne-liitliste omadussõnade käänamine ning õigekiri.
6. Omadussõnade võrdlusastmed.
7. Võrdlusastmete kasutamine.
8. Omadussõnade tuletusliited. Omadussõnade kokku- ja lahkukirjutamine (ne- ja line-liitelised omadussõnad).
9. Arvsõnade õigekiri.
10. Rooma numbrite kirjutamine.
11. Põhi- ja järgarvsõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
12. Kuupäeva kirjutamise võimalusi.
13. Arvsõnade käänamine.
14. Põhi- ja järgarvsõnade kirjutamine sõnade ja numbritega, nende lugemine.
15. Arvsõnade kasutamine tekstis.
16. Sõnaraamatute kasutamine käändsõna põhivormide kontrollimiseks.

Lauseõpetus:

1. Liitlause.
2. Lihtlauseste sidumine liitlauseks.

3. Sidesõnaga ja sidesõnata liitlause.
4. Kahe järjestikuse osalausega liitlause kirjavahemärgistamine.
5. Otsekõne ja saatlause.
6. Saatlause otsekõne ees, keskel ja järel.
7. Otsekõne kirjavahemärgid.
8. Otsekõne kasutamise võimalusi.
9. Üte ja selle kirjavahemärgid.

Muud õigekirjateemad:

1. Algustäheõigekiri: ajaloosündmused; ametinimetused ja üldnimetused; perioodikaväljaanded; teoste pealkirjad.
2. Üldkasutatavad lühendid. Lühendite õigekiri. Lühendite lugemine.

7. klass.

Üldteemad:

1. Keeletasandi erinevused: kõrgstiil (kirjakeel) ja argikeel.
2. Eesti keele murded ja nende erinevused.
3. Oskussõnavara tähtsus erinevates valdkondades.
4. Keeletu suhtlemise vormid ja nende tähendus.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Häälikute klassifitseerimine vastavalt nende omadustele.
2. Kaashäälikuühendi põhireegli kohaldamine liitsõnade puhul, samuti kaashäälikuühendite õigekirja erandid.
3. Veaohtliku häälikuõigekirjaga sõnade õigsuse kontrollimine.
4. Omasõnade ja võõrsõnade kasutamine ning nende õigekiri.
5. Veaohtlike võõrsõnade korrektne kirjutamine.
6. Sõnade silbitamine ja pikkade ning lühikeste silpide mõistmine.
7. Õigekirja ja välte seosed ning õigsuse kontrollimine Eesti õigekeelsussõnaraamatust.

Sõnavaraõpetus:

1. Sõna ja selle tähendus ning sõnavara rikastamine erinevate sünonüümide kasutamisega.
2. Homonüümide ja veaohtlike paronüümide mõistmine ja õige kasutamine.

Vormiõpetus ja õigekiri:

1. Sõnaliigid ja nende funktsioon lauses: tegusõnad, käändsõnad (nimi-, omadus-, arv- ja asesõnad) ning muutumatud sõnad (määr-, kaas-, side- ja hüüdsõnad).
2. Tegusõna pöördelised vormid, sealhulgas pööre, arv, aeg, kõneviis ja tegumood ning nende kasutamine lauses.
3. Tegusõna käändeliste vormide tundmine ja kasutamine.
4. Tegusõna astmevaheldus, eriti tähelepanu pöörates veahtlikele tegusõnadele ja nende vormidele
5. Õige pöördvormi leidmine Eesti õigekeelsussõnaraamatust, vormimoodustus tüüpsõna järgi.
6. Liit-, ühend- ja väljendtegasõnad ning nende korrektne kokku- või lahkukirjutamine.
7. Käändsõnad ja nende omavahelised seosed erinevates käändetes. Tuleb jälgida veahtlikke käändvorme.
8. Käändsõnade astmevaheldus, eriti tähelepanu pöörates veahtlikele käändsõnadele ja sõnavormidele. Õige käändevormi leidmine Eesti õigekeelsussõnaraamatust, vormimoodustus tüüpsõna järgi.
7. Omadussõnade võrdlusastmed ning nende veahtlikud vormid. Kokku- ja lahkukirjutamine vastavalt õigekirjareeglitele.
8. Numbrite kirjutamine erinevates kontekstides, sealhulgas põhi- ja järgarvud, kuupäevad, aastad ja kellaajad.
9. Muutumatud sõnad, sealhulgas määr- ja kaassõnad, ning nende eristamine vastavalt nende funktsioonile lauses.

8. klass.

Üldteemad:

1. Eesti kirjakeele kujunemine 19. sajandil.

Algustäheõigekiri:

1. Nimi, nimetus ja pealkiri. Isikud ja olendid; kohad ja ehitised; asutused, ettevõtted ja organisatsioonid; riigid ja osariigid; perioodikaväljaanded; teosed, dokumendid ja sarjad; ajaloosündmused; üritused; kaubad.

2. Lauseõpetus ja õigekiri:

1. Lause. Lause suhtluseesmärgid.
2. Lauseliikmed: öeldis, alus, sihitis, määrus ja öeldistäide. Täiend.

3. Korduvate eri- ja samaliigiliste lauseliikmete ja täiendite kirjavahemärgistamine, koondlause.
4. Lisandi ja ütte kirjavahemärgistamine ja kasutamine lauses.
5. Liht- ja liitlause. Lihtlause õigekiri.
6. Rindlause. Rindlause osalause ühendamise võimalused, rindlause kirjavahemärgistamine.
7. Põimlause. Pea- ja kõrvallause. Põimlause õigekiri.
8. Segaliitlause.
9. Lauselühend. Lauselühendi õigekiri. Lauselühendi asendamine kõrvallausega.
10. Liht- ja liitlause sõnajärg.
11. Otsekõne, kaudkõne ja tsitaat.
12. Otsekõnega lause muutmine kaudkõneks.

9. klass.

Üldteemad:

1. Keeleuuendus: Tänapäeva kirjakeele areng ning selle võimalused ja ohud.
2. Kirjakeele areng tänapäeval: Arutelu keele uuendamise võimaluste ja riskide üle.
3. Keelesugulus ja keeltevahelised seosed: Soome-ugri ja indoeuroopa keelte omavahelised seosed ning nende eripärad.
4. Eesti keele eripära: Võrdlus teiste keeltega ning Eesti keele unikaalsed tunnused.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Muutumatute sõnade käsitlemine: Kokku- ja lahkukirjutamise põhimõtted.
2. Tsitaatsõnade korrektne märkimine kirjutistes.
3. Võõrnimede õigekiri ja vormimoodustus: Võõrkeelsete nimede käsitlemine eesti keeles.
4. Lühendite põhimõtted ja õigekiri: Lühendite käänamise reeglid.
5. Poolitamise põhimõtted: Võõrsõnade ja nimede õige poolitamine vastavalt keeleõigekirjale.

Sõnavaraõpetus:

1. Keelendite stiilivärvingu mõjutegurid: Faktorid, mis mõjutavad keelendite stiililist varjundit.
2. Fraseologismid: Kõnekäänud ja nende mõju teksti stiilivärvile.
3. Sõnavara täiendamise võimalused: Uute sõnade tuletamine, liitmine ja tehissõnade kasutamine.
4. Sagedamini esinevad tuletusliited: Keerukamate sõnade moodustamine tuletusliidetega ja nende tähendus.

Eesti keele olulisemad sõna- ja käsiraamatud:

1. Keelealased veebiallikad ja nende kasutamine sõnade tähenduse ja stiilivärvingu leidmiseks.

2.3.2. Kirjandus

5. klass.

Õpilane:

1. On omandanud ilmeka lugemise tehnika, loeb ladusalt ja arusaamisega jõukohase keerukusega teksti;
2. Koostab loetu kohta plaani ja jutustab selle alusel ümber sisu, avaldab arvamust loetu kohta;
3. Määrab kunstiteose teema, idee ja kompositsiooni;
4. Näeb autoripositsiooni suhtumises kujutatud kangelastesse ja sündmustesse;
5. Iseloomustab tegelasi, võrdleb neid;
6. Määrab loetud teose žanri ja liigi, selgitab keeleliste vahendite rolli kunstilises tekstis;
7. Suudab läbielatud ja nähtust teadlikult ja emotsionaalselt kõnelda ja kirjutada;
8. Kasutab sõnaraamatuid, raamatukogukataloogi ja internetti vajaliku info saamiseks.

Lugemine:

1. On läbi lugenud vähemalt 3 eri žanrisse kuuluvat kirjandusteost (raamatut);
2. Loeb kirjandusteksti ladusalt ja mõtestatult;
3. Teab loetud teose autorit, sisu ja tegelasi;
4. Tutvustab loetud teost ning kõneleb oma lugemismuljetest ja -elamustest.

Ümberjutustamine:

1. Jutustab loetud tekstist kokkuvõtlikult;
2. Jutustab loetud tekstist koostatud plaani järgi.

Teksti mõtestamine ja analüüs:

1. Koostab kirjandusteksti kohta sisukava, kasutades küsimusi, väiteid või märksõnu;
2. Määrab teksti põhiteema ja idee;
3. Eristab pea- ja kõrvaltegelasi;
4. Toob välja teose tegelaste vahelise konflikti ja selle tekkepõhjused;
5. Avaldab isiklikku arvamust loetud teose kohta, põhjendab seda näidetega tekstist ja isiklikust elust.

Kujundliku mõtlemise arendamine ja töö keele ilmekusega:

1. Tunneb kirjanduse kujutus- ja väljendusvahendeid: epiteedid, hüperboolid, metafoorid, isikustamine, võrdlused; tunneb mõisteid riim ja värsimõõd;

2. Kasutab oma tekstides kirjanduse kujutus- ja väljendusvahendeid.

Loominguline tegevus ja esinemine:

1. Kirjutab eriliigilisi omaloomingulisi töid, sh kirjeldavat ja jutustavat teksti ning lühiarvamust loetud teose kohta;
2. Esitab peast luuletuse, lühikese proosateksti või näidendi rolliteksti;
3. Esitab kaaslastele omaloodud.

6. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Valib juhendamise toel suhtluskanali; peab sobivalt telefoni- ja mobiilivestlusi, kirja- ja meilivahetust;
2. Võtab loetut ja kuuldut lühidalt kokku nii suulises kui ka kirjalikus vormis.
3. Leiab koos partneri või rühmaga vastuseid lihtsamatele probleemülesannetele, kasutades sobivalt kas suulist või kirjalikku keelevormi;

Teksti vastuvõtt:

1. Tunneb tavalisi tekstiliike ja nende kasutusvõimalusi;
2. Võrdleb tekste omavahel, esitab küsimusi ja arvamusi ning teeb lühikokkuvõtte;
3. Kasutab omandatud keele- ja tekstimõisteid tekstide tõlgendamisel ja seostamisel;

Tekstiloomine:

1. Leiab juhendamise toel tekstiloomeks vajalikku kirjalikku või suusõnalist teavet raamatukogust ja internetist;
2. Tunneb esinemise ettevalmistuse põhietappe;
3. Tunneb kirjutamisprotsessi põhietappe;
4. Kirjutab eesmärgipäraselt loovtöid ja kirju (ka e-kirju ja sõnumeid), oskab leida ja täita lihtsamaid planke ja vorme;
5. Avaldab viisakalt ja olukohaselt oma arvamust ja seisukohta sündmuse, nähtuse või teksti kohta nii suulises kui ka kirjalikus vormis;
6. Kasutab omandatud keele- ja tekstimõisteid tekste luues ja seostades;

Õigekeelsus ja keelehoole:

1. Tunneb eesti keele häälikusüsteemi, sõnaliikide tüüpjuhte ja lihtvormide kasutust, järgib eesti õigekirja aluseid ja õpitud põhireegleid;
2. Moodustab ja kirjavahemärgistab lihtlauseid, sh koondlauseid ja lihtsamaid liitlauseid;
3. Leiab ja kontrollib „Eesti õigekeelsus-sõnaraamatust“ sõna tähendust ja õigekirja;
4. Tunneb ära õpitud tekstiliigi;

5. Rakendab omandatud keeleteadmisi tekstiloomes, tekste analüüsides ja hinnates.

7. klass.

Õpilane:

1. Lugeses erinevate žanrite tekste oskab väljendada oma arusaama ja tõekspidamist.
2. Teab erinevad kirjanduse žanre ning suudab seletada nende eripärasusi.
3. Oskab leida tekstis erinevad kõnekujundite liige ning seletada nende tähendust tekstis.
4. Oskab lugeda ilmekalt kirjandusteoseid.
5. Tegeldes kirjandusteosega oskab kasutada kooli- ja linnaraamatukogud ja otsida lisainformatsiooni Internetis.
6. Suudab kirjalikult väljendada oma arvamust.
7. Oskab peast esitada luuletusi ning ümber jutustada erinevad lühikesed proosatekstid rollides.
8. Suudab klassi ees esitada omaloodud teksti.
9. Oskab ümber jutustada kokkuvõtlikult ja plaani kaudu loetud teksti.
10. Oskab anda tegelaste ja nende tegude karakteristikut.
11. Oskab argumenteerida ja seletada klassikaaslastele oma nägemus loetud teksti kohta.
12. Oskab leida kirjandusteostes kõnekujundeid ning näeb nende rolli teoses.
13. Oskab kasutada troope oma tekstides.
14. Oskab esitada peast luule-, proosa- või draamateksti.
15. Oskab koostada ja esitada ettekannet loetud kirjanduseteksti kohta.

8. klass.

Üldteemad : Eesti kirjakeele kujunemine 19. sajandil

9. klass.

Lugemine:

1. On läbi lugenud vähemalt neli eakohast ja erižanrilist väärtkirjanduse hulka kuuluvat tervikteost (raamatut);
2. Loeb eakohast erižanrilist kirjanduslikku teksti ladusalt ja mõtestatult, väärtustab lugemist;
3. Tutvustab loetud raamatu autorit, sisu, tegelasi, probleeme ja sõnumit ning võrdleb teost mõne teise teosega.

Jutustamine:

Jutustab kokkuvõtvalt loetud teosest, järgides teksti sisu ja kompositsiooni.

Teksti tõlgendamine, analüüs ja mõistmine:

1. Vastab teksti põhjal fakti-, järeldamis- ja analüüsiküsimustele;
2. Kasutab esitatud väidete tõestamiseks tekstinäiteid ja tsitaate;

3. Kirjeldab teoses kujutatud tegevusaega ja -kohta, määratleb teose olulisemad sündmused, arutleb põhjus-tagajärg-seoste üle;
4. Kirjeldab teksti põhjal tegelase välimust, iseloomu ja käitumist, analüüsib tegelaste omavahelisi suhteid, võrdleb ja hindab tegelasi, lähtudes humanistlikest ja demokraatlikest väärtustest;
5. Arutleb kirjandusliku tervikteksti või katkendi põhjal teksti teema, põhisündmuste, tegelaste, nende probleemide ja väärtushoiakute üle;
6. Avaldab ja põhjendab oma arvamust, valides sobivaid näiteid nii tekstist kui ka oma elust;
7. Leiab teksti kesksed mõtted, sõnastab loetud teose teema, probleemi ja peamõtte;
8. Otsib teavet tundmatute sõnade kohta, teeb endale selgeks nende tähenduse.
9. Tunneb ära ja kasutab enda loodud tekstides epiteete, metafoore, isikustamist, võrdlusi ja algriimi;
10. Mõtestab luuletuse tähenduse iseenda elamustele, kogemustele ja väärtustele tuginedes.
11. Seletab oma sõnadega eepika, lüürika, dramaatika, eepose, romaani, jutustuse, novelli, ballaadi, haiku, vabavärsi, soneti, komöödia ja tragöödia olemust.

Esitamine:

Koostab ja esitab teost tutvustava ettekande.

Omalooming:

1. Kirjutab tervikliku sisu ja ladusa sõnastusega kirjeldava (tegelase iseloomustus või miljöö kirjeldus) või jutustava (muinasjutu või muistendi) teksti;
2. Kirjutab kirjandusteose põhjal arutluselementidega kirjandi, väljendades oma seisukohti alusteksti näidete ja oma arvamuse abil ning jälgides teksti sisu arusaadavust, stiili sobivust, korrektset vormistust ja õigekirja.

2.4. Õppesisu.

2.4.1. Eesti keel

1. klass.

Suuline keelekasutus

Kuulamine:

1. Helide, häälte ja häälikute eristamine (asukoht ja järjekord sõnas), hääliku pikkuse eristamine, põhirõhk täishääliku pikkusel.
2. Õpetaja ja kaaslase kuulamine ning suulise juhendi järgi toimimine. Õpetaja ja kaaslase ettelugemise kuulamine. Kuuldu ja nähtu kommenteerimine.

Kõnelemine:

1. Hääldus- ja intonatsiooniharjutused. Häälduse harjutamine, hääle tugevuse kohandamine olukorrale.
2. Töö lähedase tähendusega sõnaga, sõnatähenduse selgitamine ja täpsustamine.
3. Sobivate kõnetuste (palumine, küsimine, keeldumine, vabandust palumine, tänamine) valik suhtlemisel.
4. Lihtlauseliste küsimuste moodustamine, küsimuste esitamine ja neile vastamine.
5. Eri teemadel vestlemine sõnavara rikastamiseks, arutamine paaris ja väikeses rühmas.
6. Esemete, nähtuste, tegelaste jms võrdlemine, ühe-kahe tunnuse alusel rühmitamine.
7. Eneseväljendus dramatiseeringus ja rollimängus.
8. Jutustamine kuulatu, nähtu, läbielatu, loetu, pildi, pildiseeria, etteantud teema põhjal; aheljutustamine.
9. Klassiga ühiselt kogetud sündmuste vahendamine jutustades: jutustamine eri rollides. Pantomiim-mõistatused tuttavate juttude kohta.
10. Tuttava luuletuse, dialoogi peast esitamine.

Lugemine:

1. Raamatu/teksti üldine vaatlus: teksti paigutus, sisukord, õppeülesannete esitus.
2. Trükitähtede (nii suurte kui väikeste) tundma õppimine. Tähtedest sõnade ja sõnadest lausete lugemine. Silpidest sõnade moodustamine.
3. Lugemistehnika arendamine õpetaja juhendite järgi (õige hääldus, ladusus, pausid, intonatsioon, tempo, oma lugemisvea parandamine, kui sellele tähelepanu juhitakse). Lugemistehniliselt raskete sõnade ja sõnaühendite lugema õppimine.
4. Oma ja õpetaja käekirjalise teksti lugemine klassitahvlilt ja vihikust.
5. Jutustava ja kirjeldava teksti ning teabeteksti (õpilaspäevik, kutse, õnnitlus, saatekava, tööjuhend, raamatu sisukord) lugemine.
6. Sõna, lause, teksti sisu mõistmine. Teksti sisu ennustamine pealkirja, piltide, üksiksõnade jm alusel. Loole lõpu mõtlemine. Tegelaste iseloomustamine. Küsimustele vastamine, millele vastus on tekstis otsesõnu kirjas.
7. Üksikute tingmärkide (õppekirjanduse tingmärgid), skeemide, kaartide lugemine õppekirjanduses, nende tähenduse tabamine.
8. Luuletuste ilmekas (mõtestatud) lugemine. Riimuvate sõnade leidmine õpetaja abiga.
9. Tekstiliikide eristamine: jutt, muinasjutt, luuletus, mõistus.
10. Kirjandustekstid: liisusalm, muinasjutt, mõistus, luuletus, piltjutt, vanasõna, jutustus, näidend.

Kirjutamine

Kirjatehnika:

1. Kirja eelharjutused.
2. Kirjutamine pliiatsi ja kriidiga, joonistähtede kirjutamine.
3. Õige pliiatsihoid ja kirjutamisasend istudes ja seistes (tahvli juures).
4. Väikeste kirjatähtede õppimine.
5. Suurte kirjatähtede õppimine (vajadusel 2.klassis).
6. Tähtede seostamine.
7. Tahvlile, vihikusse ja õpilaspäevikusse kirjutamine.
8. Töö vormistamine näidise järgi, töö puhtus, käekirja loetavus.
9. Teksti ärakiri tahvlilt, õpikust.

Kirjalik tekstiloom:

1. Tarbeteksti kirjutamine näidise järgi: kutse, õnnitus (kujundamine näidise järgi).
2. Jutu kirjutamine pilditäiendusena (pildi allkiri, kahekõne jms).
3. Jutule lõpu kirjutamine.
4. Loovtöö kirjutamine (pildi, pildiseeria, küsimuste järgi).
5. Lünkümberjutustuse kirjutamine.

Õigekeelsus:

1. Häälik, sõna, lause, tekst.
2. Tähed ja tähestik, võõrtähtede vaatlus.
3. Häälikute märkimine kirjas.
4. Sõna ja lause ladumine ja kirjutamine.
5. Täis- ja kaashäälikud.
6. Täishäälikuühendi vaatlus.
7. Täishääliku pikkuse eristamine ja õigekiri, kaashääliku pikkusega tutvumine.
8. Sulghäälik (k, p, t) omasõnade alguses. *i* ja *j* ning *h* sõna alguses seoses tähtede õppimisega.
9. Suur algustäht lause alguses, inimese- ja loomanimedes.
10. Liitsõna vaatlus (moodustamine).
11. Sõnade lõpu õigekiri – *d* ja *-vad* (mitmus) ning *-b* (tegusõna 3. pööre) õigekirjaga tutvumine.
12. Tutvumine jutustava (vält-), küsi- ja hüüdlausega.
13. Lause lõpumärgid: punkt, (küsi- ja hüüumärgi vaatlemine).
14. Koma lauses (teksti vaatlus).
15. Oma kirjutusvea parandamine õpetaja abiga.
16. Etteütlemise järgi sõnade ja lausete kirjutamine (15–20 sõna lihtlausetena).

2. klass.

Suuline keelekasutus

Kuulamine:

1. Hääliku pikkuste eristamine sõnamängus, liikumise ja liigutuste abil, põhirõhk suluta kaashäälikul.
2. Õpetaja ja kaaslase suulise mitmeastmelise juhendi meeldejäätmine ja selle järgi toimimine mängus, praktilise ülesande lahendamisel (välitund, otsimine, mõõtmine).
3. Õpetaja etteloetud ainetekstist oluliste mõistete leidmine ja lihtsa skeemi koostamine õpetaja juhendamisel.
4. Kaaslase ettelugemise kuulamine ja hinnangu andmine ühe aspekti kohta (õigsus, pausid ja intonatsioon mõtte toetajana).

Suuline keelekasutus

Kuulamine:

1. Hääliku pikkuste eristamine sõnamängus, liikumise ja liigutuste abil, põhirõhk suluta kaashäälikul.
2. Õpetaja ja kaaslase suulise mitmeastmelise juhendi meeldejäätmine ja selle järgi toimimine mängus, praktilise ülesande lahendamisel (välitund, otsimine, mõõtmine).
3. Õpetaja etteloetud ainetekstist oluliste mõistete leidmine ja lihtsa skeemi koostamine õpetaja juhendamisel.
4. Kaaslase ettelugemise kuulamine ja hinnangu andmine ühe aspekti kohta (õigsus, pausid ja intonatsioon mõtte toetajana).

Kõnelemine:

1. Hääldus- ja intonatsiooniharjutused sõnamängulistest harjutustest, kiirkõne, kajamäng.
2. Eneseväljendus dramatiseeringus ja rollimängus: muinasjuttude esitamine, igapäevaolukordade lavastamine.
3. Kõne eri nüansside (tempo, hääletugevus, intonatsioon) esiletoomine dramatiseeringus jm esituses: rongi, loomade hääle jm imiteerimine.
4. Kõnelemine eri olukordades (telefonitsi, rühma esindajana), rollimängud.
5. Nii enese kui ka teiste soorituste tunnustav kommenteerimine.
6. Oma arvamuse avaldamine (raamatu, filmi jm) kohta ja selle põhjendamine.
7. Arutlemine paaris ja rühmas: oma suhtumise väljendamine, nõustumine ja mittenõustumine, ühiste seisukohtade otsimine.
8. Sündmuse, isiku, looma, eseme kirjeldamine tugisõnade, skeemi, tabeli abil.
9. Sõnatähenduste selgitamine ja täpsustamine aktiivse sõnavara laiendamiseks.

10. Kuuldud jutu ümberjutustamine; pikema dialoogi jälgimine, hinnangud tegelastele ja sisule.
11. Mõtete väljendamine terviklausetena.
12. Küsimuste moodustamine, küsimuste esitamine ja neile vastamine.
13. Eri meeleoluga luuletuste (aastaajad, laste elu) mõtestatud peast esitamine.

Lugemine:

1. Lugemistehnika arendamine õpetaja juhendite järgi: oma lugemisvea parandamine, kui sellele tähelepanu juhitakse, sobiva intonatsiooni kasutamine.
2. Lugemistehniliselt raskete sõnade ja sõnaühendite lugema õppimine.
3. Raamatu/teksti üldine vaatlus: teksti paigutus, sisukord, õppeülesannete esitus.
4. Üksikute tingmärkide (õppekirjanduse tingmärgid, liiklusmärgid jms), skeemide, kaartide ja tabelite lugemine õppekirjanduses ning lasteraamatutes.
5. Tekstist õpitavate keelendite, samuti sünonüümide, otsese ja ülekantud tähendusega sõnade jms leidmine.
6. Õpiku sõnastiku kasutamine.
7. Kahekõne lugemine, intonatsiooni ja tempo valik saatelause alusel ja partnereid arvestades.
8. Eri liiki lühitekstide (teade, kiri, ajakirja rubriik, sõnastik) mõistev lugemine.
9. Oma ja õpetaja käekirjalise teksti lugemine klassitahvlilt ja vihikust.
10. Tekstis küsimuse, palve, käsu ja keelu äratundmine.
11. Loetud jutustuse ja muinasjutu kohta kava koostamine (teksti jaotamine osadeks); skeemi/kaardi koostamine õpetaja abiga.
12. Loetu põhjal teemakohastele küsimustele vastamine (ka siis, kui vastus otse tekstis ei sisaldu).
13. Loole alguse ja lõpu mõtlemine.
14. Tegelaste iseloomustamine.
15. Luuletuste ilmekas (mõtestatud) esitamine.
16. Riimuvate sõnade leidmine õpetaja abiga.
17. Tekstiliikide eristamine: jutustus, luuletus, näidend, mõistatus, vanasõna.
18. Kirjandustekstid: rahvaluuleline liisusalm, muinasjutt, mõistatus, luuletus, piltjutt, vanasõna, jutustus, näidend, muistend.
19. Loetud raamatu tutvustamine ja soovitamine. Vajaliku teose otsimine kooli või kodukoha raamatukogust autori ja teema järgi täiskasvanu abiga.

Kirjutamine

Kirjatehnika:

1. Suurte ja väikeste kirjatähtede kordamine.
2. Kirjutamise tehnika arendamine: ühtlane kirjarida, õiged tähekujud ja seosed nii väikestel kui suurtel kirjatähtedel.

3. Näidise järgi kirjatöö paigutamine vihiku lehele, kirjapaberile; kuupäeva kirjutamine.

Kirjalik tekstiloomine:

1. Kutse, õnnitluse ja teate koostamine õpetaja abiga.
2. Tekstilähedase ümberjutustuse kirjutamine küsimuste ja tugisõnade toel.
3. Loovtöö skeemi, kaardi toel; fantaasialugu.
4. Jutu ülesehitus: alustus, sisu ja lõpetus; jutule alguse ja lõpu kirjutamine.
5. Omakirjutatud teksti üle kaaslasega arutlemine.

Õigekeelsus:

1. Varasemale lisanduvalt keeleteadmised: täishäälikuühendi õigekiri, suluta kaashääliku pikkus ja õigekiri;
2. *k, p, t s*-i ja *h* kõrval; *i* ja *j* silbi alguses, *h* sõna alguses.
3. Silbitamine, poolitamise üldpõhimõtted.

3. klass.

Suuline keelekasutus

Kuulamine:

1. Hääliku pikkuste eristamine, põhirõhk sulghääliku pikkusel.
2. Pikema suulise juhendi meeldejätmise ja selle järgi toimimine.
3. Kaaslase ja õpetaja juhtnööride kuulamine, nende järgi toimimine.
4. Ettelugemise kuulamine.
5. Kaaslase ettelugemise hindamine ühe aspekti kaupa (õigsus, pausid ja intonatsioon mõtte toetajana).
6. Kuuldu ning nähtu kommenteerimine.
7. Fakti ja fantaasia eristamine.
8. Õpetaja etteloetud ainetekstist oluliste mõistete leidmine ning lihtsa skeemi koostamine.
9. Kuuldu (muinasjutt, lühijutt lapse elust, proosa-, luule ja ainetekst), nähtu (lavastus, film) sisu ümberjutustamine.
10. Dialoogi jälgimine, hinnangud tegelastele ja nende ütlustele.

Kõnelemine:

1. Hääldus- ja intonatsiooniharjutused.
2. Selge häälduse jälgimine teksti esitades.
3. Kõne eri nüansside (tempo, hääletugevuse, intonatsiooni) esiletoomine dramatiseeringus jm esituses.

4. Sobivate kõnetuste (palumine, küsimine, keeldumine, vabandust palumise, tänamise) valik suhtlemisel.
5. Suuline selgitus, kõnetus- ja viisakusväljendid, teietamine ja sinatamine.
6. Kõnelemine eri olukordades: vestlus tundmatuga, sh telefonitsi, klassi/kooli esindamine, võistkonda kutsumine, koostegevusest loobumine jms.
7. Sõnavara arendamine: sõnatähenduse selgitamine ja täpsustamine, aktiivse sõnavara laiendamine, lähedase ja vastandtäheendusega sõna leidmine.
8. Eri teemadel vestlemine sõnavara rikastamiseks, arutamine paaris ja väikeses rühmas.
9. Oma arvamuse avaldamine, nõustumine ja mittenõustumine, ühiste seisukohtade otsimine, kaaslaste arvamuse küsimine.
10. Mõtete väljendamine terviklausetena ja sobiva sõnastusega (sõnavalik, mõtte lõpuleviimine).
11. Küsimuste moodustamine ja esitamine ning neile vastamine.
12. Jutustamine kuuldu, nähtu, läbielatu, loetu, pildi, pildiseeria ja etteantud teema põhjal; aheljutustamine.
13. Sündmuste, isiku, looma, eseme jm kirjeldamine tugisõnade, skeemi ning tabeli abil.
14. Eneseväljendus dramatiseeringus ja rollimängus erisuguste meeleolude väljendamiseks.
15. Tuttava luuletuse ja dialoogi ilmekas (mõtestatud) esitamine.
16. Nii enese kui ka teiste tööde tunnustav kommenteerimine õpetaja juhiste alusel.

Lugemine:

1. Raamatu/teksti üldine vaatlus: teksti paigutus, sisukord, õppeülesannete esitus.
2. Teksti ülesehitus: pealkiri, teksti osad (lõigud, loo alustus, sisu, lõpetus).
3. Lugemistehnika arendamine õpetaja juhendite järgi (õige hääldus, ladusus, pausid, intonatsioon, tempo; oma lugemisvea parandamine, kui sellele tähelepanu juhitakse).
4. Ladus ja automatiseerunud lugemine.
5. Oma ja kaaslaste lugemistehnika hindamine õpetaja juhiste alusel.
6. Oma ja õpetaja käekirjalise teksti lugemise klassitahvlilt ja vihikust.
7. Jutustava ja kirjeldava teksti ning tarbe- ja teabeteksti (õpilaspäeviku, kutse, õnnitluse, saatekava, tööjuhendi, raamatu sisukorra, sõnastiku, teate, eeskirja, retsepti, õpikuteksti, teatmeteose teksti, ajalehe- ja ajakirja ning muu meediateksti) lugemine.
8. Üksikute tingmärkide (õppekirjanduse tingmärgid, liiklusmärgid jms), skeemide, kaartide ja tabelite lugemine õppekirjanduses, lasteraamatutes ning lasteajakirjanduses.
9. Sõna, lause ning teksti sisu mõistmine. Tekstis küsimuse, palve, käsu ja keelu äratundmine. Teksti sisu ennustamine pealkirja, piltide ja üksiksõnade järgi.
10. Töö tekstiga: tekstist õpitavate keelendite, sünonüümide, otsese ja ülekantud tähendusega sõnade leidmine.

11. Õpiku sõnastiku iseseisev kasutamine.
12. Teksti jaotamine osadeks ning tekstiosade pealkirjastamine.
13. Loetava kohta kava, skeemi, kaardi koostamine.
14. Loetu põhjal teemakohastele küsimustele vastamine.
15. Loole alguse ja lõpu mõtlemine.
16. Teksti teema ja peamõtte sõnastamine, tegelaste iseloomustamine.
17. Jutustavate luuletuste ja proosateksti mõtestatud esitamine.
18. Riimuvate sõnade leidmine.
19. Kahekõne lugemine, intonatsiooni ja tempo valik saatelause alusel ning partnereid arvestades.
20. Loetud raamatust jutustamine, loetule emotsionaalse hinnangu andmine ja raamatust lühikokkuvõtte tegemine.
21. Vajaliku raamatu leidmine iseseisvalt.
22. Tekstiliikide eristamine: muinasjutt, mõistatus, vanasõna, luuletus, jutustus, näidend, kiri
23. Kirjandus: folkloorne lastelaul, liisusalm, jutustus, muinasjutt, muistend, luuletus, kahekõne, näidend, sõnamänguline tekst, piltjutt, mõistatus, vanasõna.

Kirjutamine

Kirjatehnika:

1. Kirjutamise tehnika süvendamine, oma loetava käekirja kujundamine, kirjutamise kiiruse arendamine.
2. Kirjutamisvilumuse saavutamine (õiged tähekujud ja proportsioonid, loetav käekiri, ühtlane kirjarida, kirjatöö nõuetekohane välimus, töö vormistamine).
3. Teksti ära kiri tahvlilt ja õpikust. Kirjutatu kontrollimine õpiku ja sõnastiku järgi. Oma kirjavea parandamine.
4. Etteütlemise järgi kirjutamine.
5. Tahvlile, vihikusse ja õpilaspäevikusse kirjutamine.
6. Tarbeteksti kirjutamine näidise järgi: kutse, ümbrik.

Õigekiri:

1. Tähestiku järjekord.
2. Täis- ja kaashäälikuühendi õigekiri.
3. Täis- ja suluta kaashääliku pikkuse kordamine, sulghääliku pikkuse eristamine ja õigekiri. *k*, *p*, *t s*-i ja *h* kõrval. *i* ja *j* õigekiri (v.a võõrsõnades ja tegijanimedes).
4. *h* sõna alguses.
5. Sulghäälik oma- ja võõrsõnade alguses.

6. Suur algustäht lause alguses, inimese- ja loomanimedes, tuntumates kohanimedes.
7. Väike algustäht õppeainete, kuude, nädalapäevade, ilmakaarte nimetustes.
8. Poolitamise harjutamine. Liitsõna.
9. Nimi-, omadus- ja tegusõna.
10. Ainsus ja mitmus.
11. Sõnavormide moodustamine küsimuste alusel.
12. Mitmuse nimetava ning *sse*-lõpulise sisseütleva, kaasaütleva ja ilmaütleva käände lõpu õigekirjutus.
13. Olevik ja minevik. Pöördelõppude õigekirjutus.
14. Erandliku õigekirjaga ase- ja küsisõnad (ma, sa, ta, me, te, nad, kes, kas, kus).
15. Väit- (jutustav), küsi- ja hüüdlause.
16. Lause lõpumärgid.
17. Koma kasutamine loetelus; *et, sest, vaid, kuid, aga, siis, kui* puhul;
18. Sidesõnad, mis koma ei nõua.
19. Etteütlemise järgi kirjutamine õpitud keelendite ulatuses (30–40 sõna).
20. Oma kirjavea iseseisev leidmine.
21. Sõnavara: lähedase ja vastandtähendusega sõna.
22. Sõna ja tema vormide õigekirja ning tähenduse omandamine ja täpsustamine.

Tekstiloomed:

1. Lausete laiendamine ja sidumine tekstiks.
2. Tarbeteksti (ajaleheartikli, teate, nimekirja jne) kirjanek.
3. Ümberjutustuse kirjutamine tugisõnade, skeemi, kaardi või kava toel.
4. Loovtöö kirjutamine (vaba jutt, jutt pildi, pildiseeria, küsimuste, skeemi, kaardi või kava toel, fantaasialugu).
5. Jutu ülesehitus: alustus, sisu, lõpetus.
6. Sündmusest ja loomast kirjutamine.
7. Jutule alguse ja lõpu kirjutamine.
8. Kirja kirjutamine..
9. Oma kirjutatud teksti üle kaaslasega arutamine.

4. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Kaasõpilase ja õpetaja eesmärgistatud kuulamine.
2. Kuuldu põhjal tegutsemine, kuuldule hinnangu andmine.
3. Õpetaja ettelugemise järel (ainealane tekst, lõikhaaval) oluliste mõistete ja seoste leidmine.

4. Kuuldud tekstist lühikokkuvõtte sõnastamine.
5. Kuuldud teabe rühmitamine skeemi, märksõnade jm alusel.
6. Tekstide kriitiline kuulamine (fakti ja fantaasia eristamine jms).
7. Lavastuse, kuuldud proosa-, luule- ja ainetekstide sisu ümberjutustamine.
8. Visuaalsed ja tekstilised infoallikad, nende usaldusväärsus.
9. Fakt ja arvamus.
10. Sõnavara avardamine ja täpsustamine, töö sõnastikega.
11. Keelekasutus erinevates suhtlusolukordades: koolis, avalikus kohas, eakaaslastega, täiskasvanutega suheldes, suulises kõnes ja kirjalikus tekstis.
12. Vestlus etteantud teema piires.
13. Küsimustele vastamine, esitlus, tutvustus.
14. Erinevate käitumisviiside ja koostöövormide võrdlemine.
15. Oma arvamuse avaldamine, seisukoha põhjendamine, kaaslaste arvamuse küsimine.
16. Lisateabe otsimine.
17. Suulises keelekasutuses kirjakeele põhinormingute järgimine ning mõtete sobiv sõnastamine (sõnavalik, parasiitkeelendite vältimine, mõtte lõpuleviimine).
18. Dialoogi ja dramatiseeringu koostamine ja esitamine.
19. Pantomiiim.
20. Rollimäng.
21. Erinevate strateegiate kasutamine kõneülesannetes (nt võrdlemine, kirjeldamine).
22. Eritüübiliste küsimuste moodustamine (nt intervjuu tegemiseks).
23. Nii enese kui ka teiste tööde tunnustav kommenteerimine õpetaja juhiste alusel.

Teksti vastuvõtt:

1. Lugemiseks valmistumine, keskendunud lugemine.
2. Lugemistehnika arendamine, häälega ja hääleta lugemine, pauside, tempo ja intonatsiooni jälgimine; lugemist hõlbustavad võtted.
3. Oma lugemise jälgimine ning lugemisoskuse hindamine.
4. Tööjuhendi lugemine.
5. Tarbe- ja õppetekstide mõtestatud lugemine (reegel, juhend, tabel, skeem, kaart jm).
6. Tekstide võrdlemine etteantud ülesande piires.
7. Sõna, lause ning teksti sisu mõistmine.
8. Kujundlik keelekasutus (piltlik väljend).
9. Teksti sisu ennustamine pealkirja, piltide, remarkide, üksiksõnade jm alusel.

10. Enne lugemist olemasolevate teemakohaste teadmiste ja kogemuste väljaselgitamine, oma küsimuste esitamine ning uute teadmiste vastu huvi äratamine (mida tean, mida tahaksin teada).
11. Kirjandusteksti süžee, sündmuste toimumise koht, aeg ja tegelased.
12. Sündmuste järjekord.
13. Arutlemine tekstis käsitletud teema üle.
14. Tegelaste käitumise motiivide analüüs.
15. Oma arvamuse sõnastamine ja põhjendamine.
16. Küsimustele vastamine tekstinäidetega või oma sõnadega.
17. Töö tekstiga: tundmatute sõnade tähenduse selgitamine, märkmete tegemine loetu põhjal, märksõnaskeemi, küsimuste koostamine.
18. Loetava kohta kava, skeemi/kaardi koostamine.
19. Rollimäng.
20. Dramatiseering.
21. Luuletuse sisu eripära määramine (loodus, nali jne); riimide leidmine ja loomine, riimuvate sõnade toel värsside loomine.
22. Luuletuse ja proosateksti mõtestatud esitamine (meeleolu, laad).
23. Trükised (raamat, ajaleht, ajakiri), nendes orienteerumine ja vajaliku teabe leidmine.
24. Huvipakkuva raamatu leidmine, iseseisev lugemine, vajaliku info leidmine.
25. Loetud raamatu sisu ja tegelaste tutvustamine klassikaaslastele.
26. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele. Loetud raamatust jutustamine, loetule emotsionaalse hinnangu andmine ja raamatust lühikokkuvõtte tegemine.
27. Vajaliku raamatu leidmine iseseisvalt, ka kataloogi või e-otsingut kasutades.
28. Tekstiliikide eristamine: jutustus, muinasjutt, luuletus, näidend, vanasõna, kõnekäänd, kiri
29. Ilukirjandus: kunstmuinasjutt, tõsielujutt eakaaslastest, ilu- ja aimekirjandus loomadest, seiklusjutt, näidend, rahvaluule, värsslugu, vanasõnad ning kõnekäändud.
30. Luuletuse sisu eripära määramine (loodus, nali jne); riimide leidmine ja loomine, riimuvate sõnade toel värsside loomine.
31. Luuletuse ja proosateksti mõtestatud esitamine (meeleolu, laad).
32. Trükised (raamat, ajaleht, ajakiri), nendes orienteerumine ja vajaliku teabe leidmine.
33. Huvipakkuva raamatu leidmine, iseseisev lugemine, vajaliku info leidmine.
34. Loetud raamatu sisu ja tegelaste tutvustamine klassikaaslastele.
35. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele.
36. Loetud raamatust jutustamine, loetule emotsionaalse hinnangu andmine ja raamatust lühikokkuvõtte tegemine.

37. Vajaliku raamatu leidmine iseseisvalt, ka kataloogi või e-otsingut kasutades.
38. Tekstiliikide eristamine: jutustus, muinasjutt, luuletus, näidend, vanasõna, kõnekäänd, kiri
39. Ilukirjandus: kunstmuinasjutt, tõsielujutt eakaaslastest, ilu- ja aimekirjandus loomadest, seiklusjutt, näidend, rahvaluule, värsslugu, vanasõnad ning kõnekäändud.

Tekstilooime:

1. Ümberjutustamine ja ümberjutustuse kirjutamine: tekstilähedane, kokkuvõtlik, loov, valikuline kavapunktide järgi, märksõnade ja küsimuste toel.
2. Aheljutustamine.
3. Loo ümberjutustamine uute tegelaste ja sündmuste lisamisega.
4. Loetu ja kuuldu põhjal jutustamine, kirjeldamine.
5. Esemel, olendi, inimese kirjeldamine.
6. Iseloomulike tunnuste esitamine.
7. Loetule, nähtule või kuuldule hinnangu andmine nii kirjalikult kui ka suuliselt.
8. Esitamise eesmärgistamine (miks, kellele, mida).
9. Esitamiseks kohase sõnavara, tempo, hääletugevuse ja intonatsiooni valimine; õige hingamine ja kehahoid.
10. Jutustus pildi või pildiseeria põhjal, küsimuste, skeemi, kaardi või kava toel, fantaasialugu, kirjeldus, seletus, veenmiskiri, tarbetekstid (juhend, nimekiri, retsept, e-kiri, teade), ajakirjandustekstid (uudis, intervjuu, pildi allkiri, kuulutus, reklaam, arvamusalugu).
11. Protsesskirjutamine: kirjutamiseks valmistumine (märksõnad, idee- või mõtteskeem, tsentriline kaart, sündmuste kaart, muusika, pilt, rollimäng jne), teksti eri versioonide kirjutamine, viimistlemine, toimetamine, avaldamine, tagasiside saamine.

5. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Keelekasutus erinevates suhtlusolukordades: koolis, avalikus kohas, eakaaslastega, täiskasvanutega suheldes, suulises kõnes ja kirjalikus tekstis.
2. Kaasõpilase ja õpetaja eesmärgistatud kuulamine.
3. Kuuldu põhjal tegutsemine, kuuldu kohta arvamuse esitamine.
4. Suuline arvamuse avaldus ja vestlus etteantud teemal, vastulausele reageerimine ning seisukohast loobumine
5. Küsimustele vastamine, esitlus ja tutvustus.
6. Väite põhjendamine.

Teksti vastuvõtt:

1. Trükised (raamat, ajaleht, ajakiri), nendes orienteerumine ja vajaliku teabe leidmine.

2. Visuaalselt esitatud info (foto, joonise, graafiku) põhjal lihtsamate järelduste tegemine, seoste leidmine.
3. Eesmärgistatud lugemine, kuulamine, vaatamine, kokkuvõtte tegemine, kuuldu konspekterimine.
4. Tarbe- ja õppetekstide (reegel, juhend, tabel, skeem, kaart, saatekava jne) mõtestatud lugemine.
5. Tarbetekstide keel: kataloogid, kasutusjuhendid, toodete etiketid.
6. Skeemist, tabelist, kuulutusest, sõiduplaanist ja hinnakirjast andmete kirjapanek ning seoste esiletoomine.

Tekstilooime

1. Lühiettekanne ja esitus internetist või teatmeteostest leitud info põhjal.
2. Privaatses ja avalikus keskkonnas suhtlemise eetika.
3. Kirjeldamine: sõnavalik, oluliste ja iseloomulike tunnuste esitamine.
4. Kirjelduse ülesehitus: üldmulje, detailid, hinnang.
5. Esemel, olendi ja inimese kirjeldamine.
6. Autori suhtumine kirjeldatavasse ning selle väljendamine.
7. Jutustamine.
8. Oma elamustest ja juhtumistest jutustamine ning kirjutamine.
9. Jutustuse ülesehitus.
10. Ajalis-põhjuslik järgnevus tekstis.
11. Sidus lausestus.
12. Otsekõne jutustuses.
13. Minavormis jutustamine.
14. Arutlemine.
15. Põhjuse ja tagajärje eristamine.

Keeleteadlikkus:

1. Eesti keel teiste keelte seas.
2. Teised Eestis kõneldavad keeled.
3. Sugulaskeeled ja sugulasrahvad.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Täis- ja kaashäälikud.
2. Suluga ja suluta häälikud.
3. Helilised ja helitud häälikud.
4. Täis- ja kaashäälikuühend.
5. Võõrtähed ja -häälikud.

6. Kaashäälikuühendi õigekiri.
7. Tähed g, b, d s-tähe kõrval.
8. Silbitamine ja poolitamine (ka liitsõnades).

Sõnavaraõpetus:

1. Liitsõnamoodustus: täiend- ja põhiosa, liitsõna tähendusvarjund.
2. Liitsõna ja liitega sõna erinevused.
3. Sõna tähenduse leidmine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Vormiõpetus:

1. Sõnaliigid: tegusõnad, käändsõnad ja muutumatud sõnad.
2. Tegusõna.
3. Tegusõna ajad: olevik, lihtminevik. Jaatava ja eitava kõne kasutamine.
4. Tegusõna pööramine ainsuses ja mitmuses.
5. Tegusõna oleviku- ja minevikuvormi kasutamine tekstis.
6. Käändsõna.
7. Käändsõnade liigid: nimisõna, omadussõna, arvsõna, asesõna.
8. Käänamine.
9. Käänded, nende küsimused ja tähendus.
10. Õige käände valik sõltuvalt lause kontekstist.
11. Ainsus ja mitmus.

Lauseõpetus:

1. Lause.
2. Alus ja öeldis.
3. Lihtsamad lause laiendamise võimalused.
4. Korduvate lauseliikmete kirjavahemärgistamine koondlauses.
5. Koondlause kasutamine tekstis.
6. Lihtlause.
7. Lihtlause kirjavahemärgid.
8. Küsi-, väit- ja hüüdlause lõpumärgid ja kasutamine.

Muud õigekirja teemad:

1. Algustäheõigekiri: nimi, nimetus ja pealkiri. Isiku- ja kohanimed.

6. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Suuline arvam avaldus ja vestlus etteantud teemal, vastulausele reageerimine ning seisukohast loobumine.
2. Küsimustele vastamine, esitlus ja tutvustus.

3. Väite põhjendamine.
4. Seisukoha põhjendamine paaris- või rühmatöö ajal ning kõnejärg.
5. Kaaslase täiendamine ja parandamine.
6. Kaasõpilaste töödele hinnangu andmine ja tunnustuse avaldamine.
7. Klassivestlus, diskussioon.
8. Telefonivestluse alustamine ja lõpetamine.
9. Virtuaalkeskkonnas suhtlemise eesmärgid, võimalused, ohud, privaatsus ja avalikkus. E-kiri.

Teksti vastuvõtt:

1. Raadio- ja telesaadete eripära, vormid ning liigid.
2. Eesmärgistatud kuulamine, vaatamine, kokkuvõtte tegemine, kuuldu konspekteerimine.
3. Trüki ja veebiajakirjandus: pressifoto, karikatuur, pildiallkiri.
4. Reklaam: sõnum, pildi ja sõna mõju reklaamis, adressaat, lastele mõeldud reklaam.
5. Tarbetekstide keel: kataloogid, kasutusjuhendid, toodete etiketid.
6. Skeemist, tabelist, kuulutusest, sõiduplaanist ja hinnakirjast andmete kirjapanek ning seoste esiletoomine.
7. Tarbe- ja õppetekstide (reegel, juhend, tabel, skeem, kaart, saatekava jne) mõtestatud lugemine.
8. Veebi(teabe)keskkondade (veebisõnastikud, kodulehed jms) teadlik kasutamine, fakti ja arvamuse eristamine.
9. Trükised (raamat, ajaleht, ajakiri), nendes orienteerumine ning vajaliku teabe leidmine.
10. Visuaalselt esitatud info (foto, joonise, graafiku) põhjal lihtsamate järelduste tegemine, seoste leidmine.
11. Eesmärgistatud lugemine, kuulamine, vaatamine, kokkuvõtte tegemine, kuuldu konspekteerimine.

Tekstiloome:

1. Protsesskirjutamine: suuline eeltöö, kava ja mõttekaardi koostamine, teksti kirjutamine, viimistlemine, toimetamine ja avaldamine, tagasiside saamine.
2. Kirjandi ülesehitus. Sissejuhatus, teemaarendus, lõpetus. Mustand. Oma vigade leidmine ja parandamine. Lisateabe otsimine. Alustekst, selle edasiarenduse lihtsamad võtted.
3. Visuaalsed ja tekstilised infoallikad ning nende usaldusväärsus. Eri allikatest pärit info võrdlemine, olulise eristamine ebaolulisest. Teksti loomine pildi- ja näitmaterjali põhjal. Fakt ja arvamus. Uue info seostamine oma teadmiste ja kogemustega.
4. Lühiettekanne ja esitus internetist või teatmeteostest leitud info põhjal. Privaatses ja avalikus keskkonnas suhtlemise eetika.
5. Kiri, ümbriku vormistamine.

Keeleteadlikkus:

1. Kirjakeel, argikeel ja murdekeel

Häälikuõpetus ja õigekiri:

2. *g, b, d* -i kõrval.
3. Tähe *h* õigekiri.
4. Tähtede *i* ja *j* õigekiri (tegijanimed ja liitsõnad).
5. Liidete *-gi* ja *-ki* õigekiri.
6. Sulghäälik võõrsõna algul ja sõna lõpus, sulghäälik sõna keskel.
7. Tähtede *f* ja *š* õigekiri.
8. Sagedamini esinevate võõrsõnade tähendus, hääldus ja õigekiri.
9. Silbitamine ja poolitamine (ka liitsõnades).
10. Õigekirja kontrollimine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Sõnavaraõpetus:

1. Kirjakeelne ja argikeelne sõnavara, uudissõnad, murdesõnad, släng.
2. Sünonüümid, antonüümid, homonüümid, nende kasutamine.
3. Sõnavaliku täpsus erinevates tekstides.
4. Igapäevaste võõrsõnade asendamine omasõnadega ja vastupidi.
5. Sõna tähenduse leidmine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).

Vormiõpetus:

1. Tegusõna.
2. Tegusõna ajad: olevik, liht-, täis- ja enneminevik.
3. Nimisõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
4. Omadussõna käänamine koos nimisõnaga.
5. *lik-* ja *ne-*liiteliste omadussõnade käänamine ning õigekiri.
6. Omadussõnade võrdlusastmed.
7. Võrdlusastmete kasutamine.
8. Omadussõnade tuletusliited. Omadussõnade kokku- ja lahkukirjutamine (*ne-* ja *line-*liitelised omadussõnad).
9. Arvsõnade õigekiri.
10. Rooma numbrite kirjutamine.
11. Põhi- ja järgarvsõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
12. Kuupäeva kirjutamise võimalusi.
13. Arvsõnade käänamine.
14. Põhi- ja järgarvsõnade kirjutamine sõnade ja numbritega, nende lugemine.

15. Arvsõnade kasutamine tekstis.

16. Sõnaraamatute kasutamine käändsõna põhivormide kontrollimiseks.

Lauseõpetus:

1. Liitlause.
2. Lihtlausete sidumine liitlauseks.
3. Sidesõnaga ja sidesõnata liitlause.
4. Kahe järjestikuse osalausega liitlause kirjavahemärgistamine.
5. Otsekõne ja saatelause.
6. Saatelause otsekõne ees, keskel ja järel.
7. Otsekõne kirjavahemärgid.
8. Otsekõne kasutamise võimalusi.
9. Üte ja selle kirjavahemärgid.

Muud õigekirjateemad:

1. Algustäheõigekiri: ajaloosündmused; ametinimetused ja üldnimetused; perioodikaväljaanded; teoste pealkirjad.
2. Üldkasutatavad lühendid. Lühendite õigekiri. Lühendite lugemine.

7. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus

1. Suulise ja kirjaliku erijooned. Kirjakeel vs. argikeel.
2. Suhtlusolukord, selle komponendid, suhtluspartnerid.
3. Erinevates suhtlusolukordades osalemine.
4. Suhtlusolukorra ja -partneri arvestamine.
5. Suulise suhtlemise tavad eesti keeles: pöördumine, tervitamine, suhtlemise lõpetamine.
6. Telefonivestlus.
7. Suhtlemine rühmas, sõna saamine, kõnejärje hoidmine. Rühmatöö ajal arvamuse avaldamine ja põhjendamine.
8. Väitlus, väitluse reeglid.
9. Kuuldust ja loetust kokkuvõtte tegemine ning asjakohaste küsimuste esitamine.
10. Veebisuhtlus.
11. Meilivahetus, meili kirjutamine ja keelevahendite valik.

Teksti vastuvõtt:

1. Eri liiki tekstide lugemine ja võrdlemine.
2. Sõnalise teksti seostamine pildilise teabega (foto, joonis, skeem jm). Pilttekstide ja teabegraafika lugemine ja tõlgendamine.

3. Meediatekstide põhiliigid ja tunnused: uudislugu, arvamislugu, intervjuu, reportaaž, kuulutus. Uudise ülesehitus ja pealkiri. Arvamusloo ülesehitus ja pealkiri. Peamised keelelised mõjutamisvõtted. Kriitiline lugemine. Fakti ja arvamuse eristamine.
4. Meedia olemus ja eesmärgid tänapäeval. Põhilised meediakanalid. Televisioon ning raadio: avalik-õiguslikud ja erakanalid. Kvaliteetajakirjandus ja meelelahutuslik meedia.

Tekstiloomed:

1. Kirja kirjutamine ja vormistamine, keelevahendite valik.
2. Uudise kirjutamine: materjali kogumine, infoallikad, vastutus avaldatu eest. Uudise pealkirjastamine.
3. Intervjuu tegemine: valmistumine, küsitlemine, kirjutamine, toimetamine ja vormistamine.
4. Arvamuse kirjutamine: seisukoha kujundamine käsitletava probleemi kohta, selle põhjendamine.
5. Kirjalike tööde vormistamise ja teksti arvutitöötluse põhimõtted.

Keeleteadlikkus:

1. Kirjakeel ja kõnekeel.
2. Eesti keele erikujud.
3. Oskussõnavara.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Häälikute liigitamine.
2. Kaashäälikuühendi põhireegli rakendamine liitega sõnades, kaashäälikuühendi õigekirja erandid.
3. Veaohtriku häälikuõigekirjaga sõnad.
4. Silbitamine, pikk ja lühike silp.
5. Õigehääldus: rõhk ja välde. Välte ja õigekirja seosed.
6. Omasõnad ja võõrsõnad. Veaohtrike võõrsõnade õigekiri.
7. Õigekeelsussõnaraamatust (nii interneti- kui ka raamatuvariandist) õigekirja ning õigehäälduse kontrollimine.

Sõnavaraõpetus:

1. Sõna ja tähendus, sõnastuse rikastamine, sünonüümide tähendusvarjundid, homonüümid ja vaeohtlikud paronüümid.

Vormiõpetus ja õigekiri:

2. Sõnaliigid: tegusõnad, käandsõnad (nimi-, omadus, arv- ja asesõnad) ning muutumatud sõnad (määr-, kaas-, side- ja hüüdsõnad). Sõnaliikide funktsioon lauses.
3. Tegusõna pöördelised vormid: pööre, arv, aeg, kõneviis, tegumood.

4. Tegusõna vormide kasutamine lauses.
5. Tegusõna käändelised vormid.
6. Tegusõna astmevaheldus: veahtlikud tegusõnad ja sõnavormid; õige pöördvormi leidmine õigekeelsussõnaraamatust.
7. Vormimoodustus tüüpsõna eeskujul.
8. Liit-, ühend- ja väljendteigusõna.
9. Tegusõna kokku- ja lahkukirjutamine.
10. Käändsõnad. Käänetevahelised seosed.
11. Veahtlikud käändevormid.
12. Käändsõna astmevaheldus: veahtlikud käändsõnad ja sõnavormid.
13. Vormimoodustus tüüpsõna eeskujul.
14. Omadussõna võrdlusastmed: veahtlikud sõnad.
15. Käändsõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
16. Numbrit kirjutamise: põhi- ja järgarvud, kuupäevad, aastad, kellaajad.
17. Muutumatud sõnad. Määr- ja kaassõnade eristamine.

8. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Suhtlusolukord, suhtlusolukorra komponendid, suhtluspartnerid. Erinevates suhtlusolukordades osalemine. Suhtlusolukorraga arvestamine. Suhtlemisel partneri arvestamine.
2. Suulise suhtlemise tavad eesti keeles: pöördumine, tervitamine, telefonivestlus.
3. Suhtlemine rühmas, sõna saamine, kõnejärje hoidmine. Rühmatöö käigus arvamuse avaldamine ja põhjendamine. Diskussioon. Kompromissi leidmine, kaaslase õeldu/ tehtu täiendamine ja parandamine. Kaaslase tööle põhjendatud hinnangu andmine.
4. Suulise arutelu tulemuste kirjalik talletamine.
5. Väitlus, väitluse reeglid.
6. Veebisuhtluse eesmärgid, võimalused ja ohud.

Teksti vastuvõtt:

1. Peamised tekstiliigid (tarbe-, teabe- ja meediažanrid), nende eesmärgid ning keelekasutus. Eri liiki tekstide lugemine ja võrdlemine.
2. Teabetekstide (õpikutekst, populaarteaduslik tekst) eesmärk, tunnused ja ülesehitus. Uurimuse eesmärk ning ülesehitus. Pilttekstide ja teabegraafika lugemine ja tõlgendamine.

3. Kõne kuulamine ning märkmete tegemine. Kõnest olulise teabe ja probleemide leidmine ning kokkuvõtte tegemine. Konspekterimine. Kõne põhjal küsimuste esitamine.
4. Reklaamtekst, reklaamtekstide eesmärk ja tunnused. Avalik ja varjatud mõjutamine.
5. Meediaetika kesksed põhimõtted. Sõnavabaduse põhimõte ning selle piirangud.

Tekstiloomed:

1. Teabe leidmine, reprodutseerimine ning seostamine konkreetse teema või isikliku kogemuse piires.
2. Alustekstide (meedia- ja teabetekstid) põhjal kirjutamine: refereerimine, arutlemine. Teabeallikatele ja alustekstidele viitamise võimalused.
3. Kõneks valmistumine, kõne koostamine ja esitamine. Kõne näitlikustamine. Ettekande koostamine ja esitamine.
4. Kirjandi kirjutamise eeltöö: mõtete kogumine, kava koostamine, mustandi kirjutamine. Kirjandi teema ja peamõte. Kirjandi ülesehitus. Teksti liigendamine.
5. Jutustava, kirjeldava ja arutleva kirjandi kirjutamine.

Keeleteadlikkus:

1. Eesti kirjakeele kujunemine.

Algustäheõigekiri:

2. Nimi, nimetus ja pealkiri.
3. Isikud ja olendid; kohad ja ehitised; asutused, ettevõtted ja organisatsioonid; riigid ja osariigid; perioodikaväljaanded; teosed, dokumendid ja sarjad; ajaloosündmused; üritused; kaubad.

Lauseõpetus ja õigekiri:

1. Lause. Lause suhtluseesmärgid.
2. Lauseliikmed: öeldis, alus, sihitis, määrus ja öeldistäide. Täiend. Korduvate eri- ja samaliigiliste lauseliikmete ning täiendite kirjavahemärgistamine, koondlause. Lisandi ja ütte kirjavahemärgistamine ning kasutamine lauses.
3. Liht- ja liitlause. Lihtlause õigekiri. Rindlause. Rindlause osalause ühendamise võimalused, rindlause kirjavahemärgistamine. Põimlause. Pea- ja kõrvallause. Põimlause õigekiri. Segaliitlause. Lauselühend. Lauselühendi õigekiri. Lauselühendi asendamine kõrvallausega. Liht- ja liitlause sõnajärg.
4. Otsekõne, kaudkõne ja tsitaat. Otsekõnega lause muutmine kaudkõneks.

9. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Veebisuhtluse eesmärgid, võimalused ja ohud.
2. Veebipõhised suhtluskanalid: jututoad, blogid, kommentaarid.
3. Veebis kommenteerimine. Keeleviisakus ja -väärikus. Anonüümsuse mõju keelekasutusele.
4. Aktuaalse meediateksti kommenteerimine vestlusingis. Loetu kirjalik ja suuline vahendamine.
5. Väitlus, väitluse reeglid.

Teksti vastuvõtt:

1. Veebist teabe otsimine ning teabeallikate ja info kriitiline hindamine. Teabe talletamine ning süstematiseerimine.
2. Tarbetekstide (juhend, elulookirjeldus, avaldus, seletuskiri) eesmärk, tunnused ja ülesehitus. Tarbetekstidest olulise info leidmine ning selle põhjal järelduste tegemine.
3. Sõnalise teksti seostamine pildilise teabega (foto, joonis, skeem). Pilttekstide ja teabegraafika lugemine ning tõlgendamine.
4. Peamised keelelised mõjutamisvõtted. Kriitiline lugemine.

Tekstiloom:

1. Arutlusteema leidmine ja sõnastamine isikliku kogemuse või alustekstide põhjal. Teksti pealkirjastamine. Tekstilõik ja selle ülesehitus: väide, põhjendus, järeldus. Lõikude järjestamise põhimõtted ja võimalused. Teksti sidusus. Jutustava, kirjeldava ja arutleva tekstiosa tervikuks sidumine.
2. Suhtluseesmärkide kaudu sobivate keelendite valimine kõnelemisel ja kirjutamisel. Kirjaliku ja suulise keelekasutuse eripära.
3. Tarbetekstide koostamine ja vormistamine: elulookirjeldus, seletuskiri, avaldus, taotlus.
4. Teksti keeleline toimetamine: sõnastus- ja lausestusvigade parandamine. Keeleteadmiste rakendamine töös tekstidega. Keelekujundite kasutamine tekstiloomes: konteksti sobivad ja sobimatud kujundid.

Keeleteadlikkus:

1. Keeleuuendus. Keeleuuendus ja keele areng: võimalused ja ohud.
2. Keelesugulus, soome-ugri ja indoeuroopa keeled.
3. Eesti keele eripära ning võrdlus teiste keeltega.
4. Eesti keele olulisemad sõna- ja käsiraamatud, keelealased internetiallikad. Sõnaraamatute kasutamine sõnade õigekirja, õigehäällduse, õige muutmiseviisi, tähenduse ning stiilivärvingu leidmiseks.

Häälikuõpetus ja õigekiri:

1. Poolitamine, sealhulgas võõrsõnade ja nimede poolitamine.
2. Arvuti keelekorrektori kasutamine.

Sõnavaraõpetus:

1. Keelendite stiilivärving, seda mõjutavad tegurid. Fraseologismid, nende stiilivärving.
2. Sõnavara täiendamise võimalused: sõnade tuletamine, liitmine ja tehissõnad. Sagedamini esinevad tuletusliited.

Vormiõpetus ja õigekiri:

1. Muutumatute sõnade kokku- ja lahkukirjutamise põhireeglid.

Muud õigekirjateemad:

1. Algustäheõigekiri: nimi, nimetus ja pealkiri. Isikud ja olendid.
2. Kohad ja ehitised.
3. Asutused, ettevõtted ja organisatsioonid, riigid ja osariigid.
4. Perioodikaväljaanded.
5. Teosed, dokumendid ja sarjad.
6. Ajaloosündmused.
7. Üritused.
8. Kaubad.
9. Tsitaatsõnade märkimine kirjas.
10. Võõrnimede õigekiri ja vormimoodustus.
11. Lühendamise põhimõtted ja õigekiri, lühendite käänamine.
12. Arvuti keelekorrektori kasutamine.

2.4.2. Kirjandus.

5. klass.

Lugemine:

1. Lugemise eesmärgistamine.
2. Lugemiseks valmistumine, keskendunud lugemine.
3. Lugemistehnika arendamine, häälega ja hääleta lugemine, pauside, tempo ja intonatsiooni jälgimine.
4. Huvipakkuva kirjandusteose leidmine ja iseseisev lugemine. Lugemisrõõm.
5. Loetud raamatu autori, sisu ja tegelaste tutvustamine klassikaaslastele.
6. Soovitatud tervikteoste kodulugemine, ühisaruteluks vajalike ülesannete täitmine.
7. Jutustamine. Tekstilähedane sündmustest jutustamine kavapunktide järgi. Tekstilähedane jutustamine märksõnade toel. Aheljutustamine. Iseendaga või kellegi teisega toimunud sündmusest või mälestuspildist jutustamine. Jutustamine piltteksti (foto, koomiks) põhjal.
8. Fantaasialoo jutustamine.

Teksti tõlgendamine, analüüs ja mõistmine:

1. Küsimuste koostamine: fakti- ja fantaasiaküsimused.
2. Küsimustele vastamine tekstinäitega või oma sõnadega.
3. Teksti kavastamine: kavapunktid väidete ja märksõnadena.
4. Lõikude kesksete mõtete otsimine.
5. Teksti teema sõnastamine.
6. Arutlemine mõne teoses käsitletud teema üle.
7. Oma arvamuse sõnastamine ja põhjendamine.
8. Illustratiivsete näidete (nt iseloomulike detailide) otsimine tekstist.
9. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal.
10. Oma mõtete, tundmuste, lugemismuljete sõnastamine.
11. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
12. Sündmuste toimumise aja ja koha kindlaksmääramine. Sündmuste järjekord.
13. Tegelaste probleemi leidmine ja sõnastamine.
14. Teose sündmustiku ja tegelaste suhestamine (nt võrdlemine) enda ja ümbritsevaga.
15. Pea- ja kõrvaltegelaste leidmine, tegelase muutumise, tegelaste vaheliste suhete jälgimine, tegelaste iseloomustamine, käitumise põhjendamine.
16. Tegelasrühmad.
17. Tegelaste vaheline konflikt, selle põhjused ja lahendamisteed.
18. Loomamuinasjutu tüüptegelased.
19. Epiteedi ja võrdluse äratundmine ja kasutamine.
20. Valmi mõistukõnест arusaamine.
21. Koomilise leidmine tekstist.
22. Riimide leidmine ja loomine.
23. Luuletuse rütmi ja kõla tunnetamine.
24. Algriimi leidmine rahvalauludest.
25. Algriimi kasutamine oma tekstis.
26. Luuleteksti tõlgendamine.
27. Rahvalaulu olemus.
28. Loomamuinasjutu sisutunnused (lugu, tegelased, hea võitlus kurjaga jne).
29. Tekke- ja seletusmuistendi tunnused.
30. Seiklusjutu tunnused. Teose teema. Probleemi olemus. Pea- ja kõrvaltegelane.
31. Tegelaste vahelise konflikti olemus.
32. Luuletuse vorm: salm.
33. Valmi tunnused.

Esitamine:

1. Esitamise eesmärgistamine (miks, kellele ja mida?)
2. Esitamiseks kohase sõnavara, tempo, hääletugevuse ja intonatsiooni valimine; õige hingamine ja kehahoid.
3. Luuleteksti esitamine peast.
4. Rollimäng, rolliteksti esitamine.

Omalooming:

1. Kirjeldamine: sõnavalik, oluliste ja iseloomulike tunnuste esitamine.
2. Esemel, olendi, inimese, tegevuskoha, looduse, tunnete kirjeldamine.
3. Jutustamine. Jutustuse ülesehitus. Ajalis-põhjuslik järgnevus tekstis. Sidus lausestus. Otsekõne jutustuses. Minavormis jutustamine. Õpilased kirjutavad lühemaid ja pikemaid omaloomingulisi töid, nt loomamuinasjutu, seiklus- või fantaasiajutu, tekke- või seletusmuistendi, loomtegelase, või kirjandusliku tegelase kirjelduse, ette antud riimide põhjal või iseseisvalt luuletuse, sündmustiku või tegelasega seotud kuulutuse, loole uue või jätkuva lõpu, kirja mõnele teose tegelasele või tegelasrühmale, algustähekordustega naljaloo, luuletuse põhjal samasisulise jutu või muud sellist.

6. klass.

Suuline ja kirjalik suhtlus:

1. Arvamuse avaldamine, põhjendamine paaris- või rühmatöö käigus, kõnejärg.
2. Kaaslase parandamine, täiendamine. Arvamuse tagasivõtmine, kaaslasega nõustumine, kaaslase täiendamine, parandamine.
3. Kaasõpilaste töödele hinnangu andmine ja tunnustuse avaldamine.
4. Klassivestlus, diskussioon. Telefonivestlus: alustamine, lõpetamine.
5. Suhtlemine virtuaalkeskonnas: eesmärgid, võimalused, ohud (privaatse ja avaliku alal eristamine). E-kiri.

Teksti vastuvõtt:

1. Raadio- ja telesaadete eripära, vormid ning liigid, eesmärgistatud kuulamine/vaatamine. Oma sõnadega kokkuvõtte tegemine. Saatekava.
2. Trükiajakirjandus. Pressifoto. Karikatuur. Pildiallkiri. Teabegraafika.
3. Reklaam: sõnum, pildi ja sõna mõju reklaamis, adressaat, lastele mõeldud reklaam.
4. Tarbetekstide keel: kataloogid, kasutusjuhendid, toodete etiketid.
5. Skeemist, tabelist, kuulutusest, sõiduplaanist, hinnakirjast andmete kirjapanek ja seoste väljatoomine.

Tekstiloome:

1. Protsesskirjutamine: suuline eeltöö, kava ja mõttekaardi koostamine, teksti kirjutamine, viimistlemine, toimetamine, avaldamine, tagasiside saamine.
2. Kirjandi ülesehitus. Sissejuhatus, teemaarendus, lõpetus. Mustand. Oma vigade leidmine ja parandamine.
3. Alustekst, selle edasiarenduse lihtsamaid võtteid. Lisateabe otsimine. Erinevatest allikatest pärit info võrdlemine, olulise eristamine ebaolulisest, selle väljakirjutamine. Uue info seostamine oma teadmiste ja kogemustega, selle rakendamine konkreetsest tööülesandest lähtuvalt.
4. Visuaalsed ja tekstilised infoallikad, nende usaldusväärsus. Teksti loomine pildi- ja näitmaterjali põhjal. Fakt ja arvamus.
5. Kiri, ümbriku vormistamine.
6. Lühiettekanne, esitlus Internetist või teatmeteostest leitud info põhjal. Privaatses ja avalikus keskkonnas suhtlemise eetika.

Õigekeelsus ja keelehoole:

1. Kirjakeel, argikeel ja murdekeel.
2. g, b, d s-i kõrval.
3. h õigekiri. i ja j õigekiri (tegijanimed ja liitsõnad).
4. gi- ja ki-liite õigekiri.
5. Sulghäälik võõrsõna algul ja sõna lõpus, sulghäälik sõna keskel. f-i ja š õigekiri.
6. Õppetegevuses vajalike võõrsõnade tähendus, hääldus ja õigekiri. Silbitamine ja poolitamine (ka liitsõnades).
7. Õigekirja kontrollimine sõnaraamatutest (nii raamatust kui veebivariandist). Sõnavaraõpetus
8. Kirjakeelne ja kõnekeelne sõnavara, uudissõnad, murdesõnad, släng. Sõna tähenduse leidmine sõnaraamatutest (nii raamatu- kui ka veebivariandist).
9. Nimisõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
10. Omadussõna käänamine koos nimisõnaga.
11. lik- ja ne-liiteliste omadussõnade käänamine ja õigekiri.
12. Omadussõnade võrdlusastmed.
13. Võrdlusastmete kasutamine.
14. Omadussõnade tuletusliited.
15. Omadussõnade kokku- ja lahkukirjutamine (ne- ja line-liitelised omadussõnad).
16. Arvsõnade õigekiri.
17. Rooma numbrite kirjutamine.
18. Põhi- ja järgarvsõnade kokku- ja lahkukirjutamine.
19. Kuupäeva kirjutamise võimalusi.

20. Arvsõnade käänamine.
21. Põhi- ja järgarvsõnade kirjutamine sõnade ja numbritega, nende lugemine.
22. Arvsõnade kasutamine tekstis.
23. Asesõnade käänamine ja kasutamine.
24. Sõnaraamatute kasutamine käändsõna põhivormide kontrollimiseks.
25. Liitlause.
26. Lihtlausete sidumine liitlauseks.
27. Sidesõnaga ja sidesõnata liitlause.
28. Kahe järjestikuse osalausega liitlause kirjavahemärgistamine.
29. Otsekõne ja saatelause.
30. Saatelause otsekõne ees, keskel ja järel.
31. Otsekõne kirjavahemärgid.
32. Otsekõne kasutamise võimalusi.
33. Üte ja selle kirjavahemärgid.
34. Algustäheõigekiri: ajaloosündmused; ametinimetused ja üldnimetused; perioodikaväljaanded; teoste pealkirjad.
35. Üldkasutatavad lühendid.
36. Lühendite õigekiri, lühendite lugemine.

7. klass.

Lugemine:

1. Lugemise iseseisev eesmärgistamine.
2. Kiire ja aeglane lugemine, ülelibisev ja süvenenud lugemine.
3. Eesmärgistatud ülelugemine.
4. Oma lugemise analüüs ja lugemisoskuse hindamine.
5. Etteloetava teksti eesmärgistatud jälgimine.
6. Huvipakkuva kirjanduse leidmine ja iseseisev lugemine.
7. Loetud raamatu autori, sisu, tegelaste, probleemide ja sõnumi tutvustamine klassikaaslastele.
8. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele.
9. Soovitatud tervikteoste kodulugemine, ühisaruteluks vajalike ülesannete täitmine.

Jutustamine:

1. Tekstilähedane jutustamine märksõnade toel.
2. Loo jutustamine: jutustamine teksti kompositsioonist lähtuvalt, jutustades tsitaatide kasutamine, kokkuvõtlik jutustamine faabula ja/või süžee järgi.
3. Teose lugemise ajal ja/või järel tekkinud kujutluspildist jutustamine.

Teksti tõlgendamine, analüüs ja mõistmine:

1. Küsimuste koostamine: fakti-, järeldamis-, analüüsi- ja fantaasiaküsimused.
2. Küsimustele vastamine tsitaadiga või teksti toel oma sõnadega. Teksti kavastamine: kavapunktid väitlausete ja märksõnadena.
3. Teksti kesksete mõtete leidmine.
4. Teose teema ja peamõtte sõnastamine. Kokkuvõtte kirjutamine. Arutlemine mõnel teoses käsitletud teemal.
5. Teose sõnumi mõistmine ja sõnastamine.
6. Oma arvamuse sõnastamine ja põhjendamine.
7. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal.
8. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist: tsitaatide otsimine ja valimine.
9. Loetu põhjal järelduste tegemine.
10. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
11. Tegelase analüüs: bioloogiline, psühholoogiline ja sotsiaalne aspekt.
12. Tegelase suhe iseendaga, teiste tegelastega, ümbritseva maailmaga.
13. Tegelaste vahelise põhikonflikti leidmine ja sõnastamine.
14. Tegelaste tegevusmotiivide selgitamine.
15. Tegelasrühmade konflikt ja konflikti gradatsioon.
16. Erinevate teoste peategelaste võrdlemine.
17. Kirjanduslik tegelane ja selle prototüüp.
18. Kirjanduse tüüptegelasi.
19. Fantaasiakirjanduse ja naljandite tüüptegelasi.
20. Sündmuste toimumise aja ja koha kindlaksmääramine.
21. Miljöökirjeldamine.
22. Tegevuse pingestumine, kulminatsioon ja lahendus.
23. Pöördeliste sündmuste leidmine.
24. Ajaloosündmuste ja kirjandusteoses kujutatu seostamine.
25. Ajastule iseloomuliku ainese leidmine teosest.
26. Kõnekäändude ja vanasõnade tähenduste seletamine.
27. Võrdlus ja metafoor kõnekäändudes.
28. Mõistatuse kui sõnalise peitepildi äraarvamine ja loomine.
29. Epiteedi, võrdluse, metafoori, isikustamise ja korduse tundmine ja kasutamine.
30. Sümbolite seletamine.
31. Allegooria mõistmine.

32. Piltluule kui piltkujundi tõlgendamine.
33. Luuleteksti tõlgendamine. Oma kujundliku väljendusoskuse hindamine ja arendamine.
34. Rahvaluule liigid ja alaliigid.
35. Regilaul ja riimiline rahvalaul.
36. Muinasjutu tunnused (kujund, sümbol, sõnum).
37. Muinasjutu vormitunnused, kompositsioon ja rändmotiivid.
38. Koha- ja ajaloolise muistendi tunnused.
39. Usundilise muistenditunnused.
40. Naljandi ja anekdoodi tunnused.
41. Puändi olemus.
42. Kõnekäänu ja vanasõna olemus.
43. Mõistatuse olemus.
44. Ilukirjanduse põhiliigid.
45. Eepika, lüürika, draamatika tunnused.
46. Eepose ja jutustuse tunnused. Seiklusromaani tunnused.
47. Luule vorm: värss, stroof.
48. Valmi ja ballaadi tunnused.
49. Komöödia tunnused.
50. Draamatika mõisted: monoloog, dialoog, remark, repliik.

Esitamine:

1. Esitamise eesmärgistamine (miks, kellele ja mida?)
2. Esituse ladusus, selgus ja tekstitäpsus; esitamiseks kohase sõnavara, tempo, hääletugevuse valimine; korrektne kehahoid, hingamine ja diktsioon.
3. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele, kasutades illustreerivaid katkendeid.
4. Luuleteksti esitamine peast.
5. Lühikese proosateksti esitamine (dialoogi või monoloogina).

Omalooming:

1. Õpilased kirjutavad lühemaid ja pikemaid omaloomingulisi töid: koha- või ajaloolise muistendi, valmi või allegoorilise loo, rahvalaulu, naljandi, mõistatusi, kõnekäändude põhjal naljaloo, seiklusjutu, piltluuletuse, kirja ühelt tegelaselt teisele, tegelasele tegevusjuhendi, tekstis toimunud sündmuste eelloo, loo muudetud vaatepunktiga, puänteeritud loo, erinevate teoste peategelaste võrdluse, vaadatud filmi põhjal ühelauselise või pikema kokkuvõtte või soovituselise või muud sellist.

8. klass.

Lugemine:

1. Erinevate lugemistehnikate valdamine.
2. Oma lugemise analüüs ja lugemisoskuse hindamine.
3. Etteloetava teksti eesmärgistatud jälgimine.
4. Huvipakkuva kirjanduse leidmine ja iseseisev lugemine.
5. Loetud raamatu autori, sisu, tegelaste, probleemide ja sõnumi tutvustamine klassikaaslastele, teose võrdlemine mõne teise teosega. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele.
6. Soovitatud tervikteoste kodulugemine, ühisaruteluks vajalike ülesannete täitmine.

Jutustamine:

1. Loo jutustamine: jutustades tegevuse aja ja koha muutmine, uute tegelaste ja sündmuste ja/või erinevat liiki lõppude lisamine, eri vaatepunktist jutustamine, jutustades tsitaatide kasutamine, kokkuvõtlik jutustamine faabula ja/või süžee järgi.
2. Teose lugemise ajal ja/või järel tekkinud kujutluspildist jutustamine.

Teksti tõlgendamine, analüüs ja mõistmine:

1. Küsimuste koostamine: fakti-, järeldamis-, analüüsi- ja hindamisküsimused.
2. Küsimustele vastamine tsitaadiga, teksti toel oma sõnadega või oma arvamusega, toetumata tekstile.
3. Teksti kesksete mõtete leidmine. Teose teema ja peamõtte sõnastamine.
4. Kokkuvõtte kirjutamine.
5. Arutlemine mõnel teoses käsitletud teemal.
6. Autori hoiaku ja teose sõnumi mõistmine ja sõnastamine. Oma arvamuse sõnastamine, põhjendamine ja kaitsmine.
7. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist: tsitaatide otsimine ja valimine, tähenduse kommenteerimine ja valiku põhjendamine.
8. Probleemi olemuse-põhjuse-tagajärje-lahenduse seoste üle arutlemine. Loetu põhjal järelduste tegemine.
9. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
10. Teksti kompositsioonielemendid: sissejuhatus, sõlmitus, teema arendus, kulminatsioon, lõpplahendus. Muutuv ja muutumatu tegelane.
11. Tegelase analüüs: bioloogiline, psühholoogiline ja sotsiaalne aspekt. Muutuv ja muutumatu tegelane. Teose käigus tegelasega toimunud muutuste leidmine. Tegelase suhe iseendaga, teiste tegelastega, ümbritseva maailmaga. Tegelase sisekonflikti äratundmine. Tegelastevahelise põhikonflikti leidmine ja sõnastamine, suhete analüüs. Tegelaste tegevusmotiivide selgitamine, käitumise põhjuste analüüsimine.

12. Sündmuste toimumise aja ja koha kindlaksmääramine. Miljöö kirjeldamine. Tegevuse pingestumine, kulminatsioon ja lahendus. Pöördeliste sündmuste leidmine. Sündmuste põhjustagajärg-seoste leidmine.
13. Ilukirjanduse põhiliigid. Eepika, lüürika, draamaatika tunnused. Romaani (erinevad liigid) ja novelli tunnused. Ulme- ja detektiivromaani tunnused. Luule vorm: värss, stroof. Oodi, haiku ja vabavärsilise luule tunnused. Motiivi olemus. Tragöödia tunnused. Dramaatika mõisted: monoloog, dialoog, vaatus, stseen, remark, repliik. Intriigi olemus.
14. Ajaloosündmuste ja kirjandusteoses kujutatu seostamine. Ajastule iseloomuliku ainese leidmine teosest.
15. Tekstist filmilike episoodide leidmine. Filmi ja kirjandusteose võrdlemine. Filmikunsti väljendusvahendid: pilt ja sõna, kaader filmis. Kirjandusteose ekraniseering. Kujundliku mõtlemise ja keelekasutuse mõistmine
16. Rahvalaulu elementide leidmine autoriluulest.
17. Epiteedi, võrdluse, metafoori, isikustamise, korduse, retoorilise küsimuse ja hüüatuse tundmine ja kasutamine.
18. Sümbolite seletamine.
19. Sõna-, karakteri- ja situatsioonikoomika leidmine.
20. Luuleteksti tõlgendamine. Teose stiililise eripära kirjeldamine. Oma kujundliku väljendusoskuse hindamine ja arendamine.
21. Kirjandusteose dramatiseering. Lavastus ja selle valmimine.

Esitamine:

1. Esitamise eesmärgistamine (miks, kellele ja mida?) Esituse ladusus, selgus ja tekstitäpsus; esitamiseks kohase sõnavara, tempo, hääletugevuse valimine; korrektne kehahoid, hingamine ja diktsioon. Silmside hoidmine kuulaja-vaatajaga. Miimika ja žestikulatsiooni jälgimine.
2. Luuleteksti esitamine peast. Draamateksti esitamine ositi. Instseneeringu esitamine. Kirjandusteost tutvustava ettekande koostamine ja esitamine.

Omalooming:

1. Õpilased kirjutavad lühemaid ja pikemaid omaloomingulisi töid: ulme- või detektiivjutu, haiku või vabavärsilise luuletuse, näidendi, proosa- või luuleteksti dramatiseeringu, tegelase monoloogi, tegelase eluloo, muudetud žanris teksti (nt luuletuse põhjal kuulutuse, uudisest jutustuse), lisatud repliikidega teksti, mina-vormis loo, detailide abil laiendatud loo, võrdluste- ja metafooriderikka teksti, ühest ja samast sündmusest loo traagilises ja koomilises võtmes, kirja teose autorile, teostest valitud ja kommenteeritud tsitaatide kogumiku, tsitaadi (moto) alusel kirjandi, tegelase seletuskirja või muud sellist.

2. Omaloomingulised tööd (nt teemamapid) tänapäeva kultuurinähtuste ja kultuurilooliste isikute kohta.

9. klass.

Lugemine:

1. Erinevate lugemistehnikate valdamine. Oma lugemise analüüs ja lugemisoskuse hindamine.
2. Huvipakkuva kirjanduse leidmine ja iseseisev lugemine.
3. Loetud raamatu autori, sisu, tegelaste, probleemide ja sõnumi tutvustamine klassikaaslastele, teose võrdlemine mõne teise teosega. Lugemissoovituste jagamine klassikaaslastele.
4. Soovitatud tervikteoste kodulugemine, ühisaruteluks vajalike ülesannete täitmine.

Jutustamine:

1. Loo jutustamine: jutustamine teksti kompositsioonist lähtuvalt, jutustades tegevuse aja ja koha muutmine, uute tegelaste ja sündmuste ja/või erinevat liiki lõppude lisamine, eri vaatepunktist jutustamine, jutustades tsitaatide kasutamine, kokkuvõtlik jutustamine faabula ja/või süžee järgi.
2. Tutvumine elektroonilise meedia (raadio, televisioon, internet) erinevate jutustamisviisidega.

Teksti tõlgendamine, analüüs ja mõistmine:

1. Küsimuste koostamine: fakti-, järeldamis-, analüüsi- ja hindamisküsimused. Küsimustele vastamine tsitaadiga, teksti toel oma sõnadega või oma arvamusega, toetumata tekstile.
2. Teksti kesksete mõtete leidmine. Teose teema ja peamõtte sõnastamine. Konspekti koostamine.
3. Arutlemine mõnel teoses käsitletud teemal. Autori hoiaku ja teose sõnumi mõistmine ja sõnastamine. Oma arvamuse sõnastamine, põhjendamine ja kaitsmine. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist: tsitaatide otsimine ja valimine, tähenduse kommenteerimine ja valiku põhjendamine. Probleemi olemuse-põhjuse-tagajärje-lahenduse seoste üle arutlemine. Loetu põhjal järelduste tegemine.
4. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
5. Küsimuste koostamine: fakti-, järeldamis-, analüüsi- ja hindamisküsimused. Küsimustele vastamine tsitaadiga, teksti toel oma sõnadega või oma arvamusega, toetumata tekstile.
6. Teksti kesksete mõtete leidmine. Teose teema ja peamõtte sõnastamine. Konspekti koostamine.
7. Arutlemine mõnel teoses käsitletud teemal. Autori hoiaku ja teose sõnumi mõistmine ja sõnastamine. Oma arvamuse sõnastamine, põhjendamine ja kaitsmine. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist:

- tsitaatide otsimine ja valimine, tähenduse kommenteerimine ja valiku põhjendamine. Probleemi olemuse-põhjuse-tagajärje-lahenduse seoste üle arutlemine. Loetu põhjal järelduste tegemine.
8. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
 9. Epiteedi, võrdluse, metafoori, isikustamise, korduse, retoorilise küsimuse ja hüüatuse, ellipsi ja inversiooni tundmine ja kasutamine. Sümbolite seletamine. Allegooria ja allteksti mõistmine. Sõna-, karakteri- ja situatsioonikoomika leidmine.
 10. Põhjendamine ja kaitsmine. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist: tsitaatide otsimine ja valimine, tähenduse kommenteerimine ja valiku põhjendamine. Probleemi olemuse-põhjuse-tagajärje-lahenduse seoste üle arutlemine. Loetu põhjal järelduste tegemine.
 11. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
 12. Küsimuste koostamine: fakti-, järeldamis-, analüüsi- ja hindamisküsimused. Küsimustele vastamine tsitaadiga, teksti toel oma sõnadega või oma arvamusega, toetumata tekstile.
 13. Teksti kesksete mõtete leidmine. Teose teema ja peamõtte sõnastamine. Konspekti koostamine.
 14. Arutlemine mõnel teoses käsitletud teemal. Autori hoiaku ja teose sõnumi mõistmine ja sõnastamine. Oma arvamuse sõnastamine, põhjendamine ja kaitsmine. Esitatud väidete tõestamine oma elukogemuse ja tekstinäidete varal. Illustratiivsete näidete leidmine tekstist: tsitaatide otsimine ja valimine, tähenduse kommenteerimine ja valiku põhjendamine. Probleemi olemuse-põhjuse-tagajärje-lahenduse seoste üle arutlemine. Loetu põhjal järelduste tegemine.
 15. Tundmatute sõnade tähenduse otsimine sõnaraamatust või teistest teabeallikatest, oma sõnavara rikastamine.
 16. Epiteedi, võrdluse, metafoori, isikustamise, korduse, retoorilise küsimuse ja hüüatuse, ellipsi ja inversiooni tundmine ja kasutamine. Sümbolite seletamine. Allegooria ja allteksti mõistmine. Sõna-, karakteri- ja situatsioonikoomika leidmine.

Esitamine:

1. Esitamise eesmärgistamine (miks, kellele ja mida?) Esituse ladusus, selgus ja tekstitäpsus; esitamiseks kohase sõnavara, tempo, hääletugevuse valimine; korrektne kehahoid, hingamine ja diktsioon. Silmside hoidmine kuulaja-vaatajaga. Miimika ja žestikulatsiooni jälgimine.
2. Teost tutvustava ettekande koostamine ja esitamine.

Omalooming:

1. Õpilased kirjutavad lühemaid ja pikemaid omaloomingulisi töid: regilaulu, kujundirikka luuletuse või miniatuuri, tegelase iseloomustuse või CV, tegelaste juhtlaused, teise ajastusse paigutatud tegevustikuga loo, miljöo kirjelduse, kirjandusteose probleemidest lähtuva arutluse, alustekstile sisulise vastandteksti, teatrietenduse, filmi või kirjandusteose arvustuse või muud sellist.
2. Omaloomingulised tööd (nt lühiuurimused) tänapäeva kultuurinähtuste ja kultuurilooliste isikute kohta.